

LIAUDIES BALSAS

KANADOS LIETUVIŲ SAVAITRAŠTIS

The PEOPLES VOICE, Lithuanian Weekly, Published by the Lithuanian Press Association, P. O. Station C. Box 1013, Toronto 3, Ont., Canada

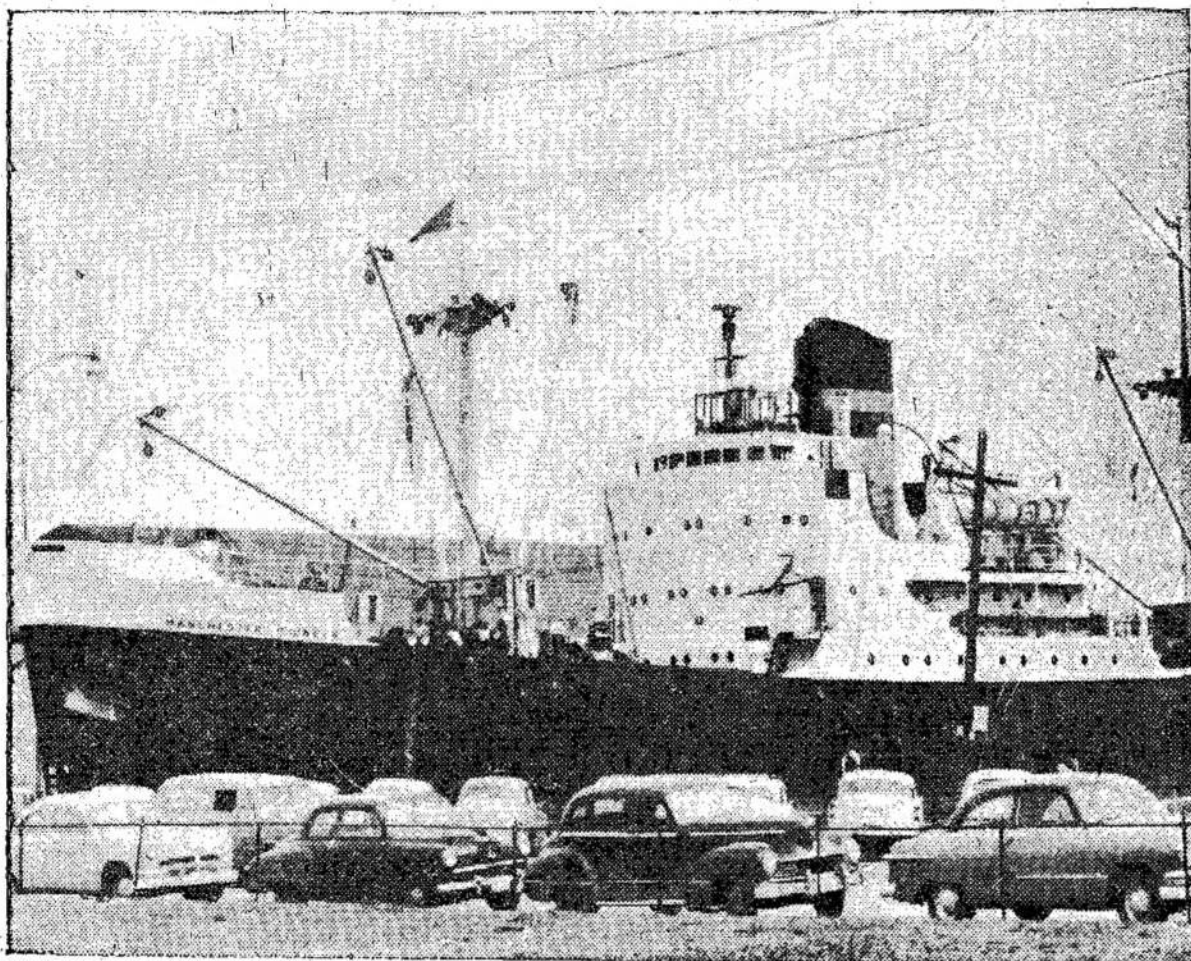
Authorized as Second Class mail, Post Office Department, Ottawa.

Kaina 10 ct.

Nr. 1,191

PENKTADIENIS, LIEPOS (JULY) 9, 1954, TORONTO, ONTARIO

M E T A I XXIII

Sakoma, kad Kanada sutau- Lawrence upė ir galėtų jūrų siekia tik Montrealą. Čia ma-
pytų po \$20,000,000 per me- laivai pasiekti Didžiuosius e-
tus, jei būtų pagilinta St. žerus. Dabar jūrų laivai pa- Toronto prieplaukoje.

Vietnamiečiai Bėga Liaudies Pusėn Tūkstančiais; Francūzai Traukiasi

HANOI. — Vietnamiečiai pradėjo bėgti iš francūzų armijos tūkstančiais. Manoma, kad jie perbėga Ho Chi-minh pusėn. Tuo tarpu francūzų kariuomenė pasitraukia iš viso trečdaliao Raudonosios upės deltos. Apskaičiuojama, kad francūzai apleidė ar apvais iki 2,000 ketvirtainių mylių plotą su 2,500,000 gyventojų.

Britanija Balsuos Už Kinijos Priėmimą

LONDON. — Čia oficialiai raportuojama, kad Churchillas išsiderėjęs Washingtone teisę Britanijai balsuoti už Kinijos priėmimą į Jungtines Tautas, kuomet rudenį vėl bus pakeltas klausimas dėl Kinijos priėmimo.

Britai aiškina, kad tuomi jie neužgirsia Kinijos režimo, bet pripažinsią faktą, jog Kinijos vyriausybė yra pilniausioj galioj ir nėra prasmės ignoruoti tą faktą.

Amerikiečiai tuo tarpu grumoją net pasitraukimu iš JT, jeigu Kinija būtų priimta.

Besitraukdami francūzai palieką vietnamiečius įsakymams jiems gintis, bet tikrumoje paliktieji nesipriešina. Aplamai, francūzai nebesipaliki vietnamiečiais.

Už 25 mylių į šiaurę nuo čia francūzai ir vietnamiečiai pradėjo derybas dėl paliaubų. Derybos eina vietnamiečių pusėje, Trung Gia. Vietnamiečiai atvyko keliais trokais ir džypais, ant kurių užrašyta, jog jie buvo paimti Dien Bien Phu. Trokai ir džypai yra amerikoniški.

Į Hanojų pradėjo plaukti profrancūziški bėgliai. Turtingesnieji ir pačiame Hanojuje skubina likviduoti turta ir pabėgti su francūzais, kurie, jų manymu, neilgai šils Hanojuje. Jie mano, kad francūzų tikslas prailginti pasipriešinimą tik tai tam, kad būtų galima sekmingai evakuotis.

Turtingesnieji parduoda savo namus labai pigiai, kad greičiau pardavus ir išbėgus. Šiaip didžiuma Hanojaus gyventojų visai nerodą susirūpinimo.

Kada naujas premjeras (baodaijininkas) norėjo pagiguoti žmones, kad prieš-

tusi, vos keli tūkstančiai iš 300,000 gyventojų atėjo paklausti. Žmonės nerodo jokios simpatijos nei francūzams, nei profrancūziškiems vietnamiečiams.

Trung Gia gali būti Indokinijos "Panmunjom". Čia bus tariama, kaip turi išsiriukuoti abiejų pusių jėgos, jei bus nutarta pasirašyti paliaubas. Skirtumas tik tas, kad čia derybos eis tarp francūzų ir vietnamiečių. Amerikiečiai nedalyvauja.

INDONEZIJA NORI ATSIKRATYTI OLANDIJOS

HAABA. — Prasidėjo Olandijos - Indonezijos pokalbiai apie tolimesnį santykiavimą. Indonezijos delegacija sako, jų šalis nori visai nusikratyti sąjungos su Olandija, būti pilnai nepriklausoma, palaikyti diplomatinius ryšius su Olandija, kaip ir su kitomis šalimis.

Dabar Indonezija turi sąjungą su Olandija. Pastaroji gali naudoti savo autoritetą ant Indonezijos užsienio politikos.

Vietnamo "Imperatorius" Nebemano Grįžti Hanojun

GENEVA. — Įvykiai Indokinijoje labai blogai nuteikė Vietnamo "imperatorių" Bao Dai ir jo atstovus, kurie čia atvyko tartis dėl taikos atsteigimo Indokinijoje.

Bao Dai pareiškė, kad jis nėra joks imperatorius, o tik Vietnamo viršininkas ir tai tam tikram laikui. Jis neketina grįžti į Hanojų visai. Tiesa, labai mažai jis tenai ir buvo. Daugiausia laiko jis praleido Paryžiuje ir kitose Europos vietose.

Nebegrįšią ir jo atstovai, kurie baisiai nusiminę dėl

padėties Indokinijoje. Jie maną, kad Francija susitars be jų žinios. O kas blogiausia, ji pavesianti liaudies autoritetams visą šiaurinę Vietnamo dalį.

Nekurie viešai reiškia nepasitenkinimą, bet prisipažįsta, kad jų režimas Hanojuje per silpnas pasipriešinti francūzų tarimams. Jie taipgi mano, kad amerikiečiai greičiau nenorės palaikyti juos, nes nėra vilties.

Hanojus turi naują premjerą, bet jis dar nesudaręs kabineto. Manoma, jeigu būtų sudarytas naujas kabinetas, tai delegacijos galva — užsienio reikalų ministeris — būtų pakeistas.

Delegatai labai supykę ant francūzų, kad pastarieji neinformuoja jų, apie ką deramasi su liaudiečiais ir Kinija.

Iš visko atrodo, kad bus sudarytos paliaubos Indokinijoje tarp liaudies respublikos ir Francijos, ar Bao Dai valdžia tam priešinsis, ar ne. Tą diktuoja sveikas sensas. Jeigu būtų atsiklausama žmonių pritarimo neturinčios Bao Dai valdžios, tai būtų tikra bėda, nes ji tokia pat užsispyrėlė, kaip ir Pietų Korėjos valdžia. Ir pralaimėjusi nenori žmoniškai susitarti.

Britai Linke Grįžt Prie Diplomatiijos

LONDON. — Britų diplomatinės jėgos mobilizuojamos išaiškinimui britų diplomatinių posukių, ypač amerikiečiams.

Britai esą įsitikinę, kad komunistinės šalys nesirengia karui, kad reiks gyventi santaikoje su jomis. Turint tą mintyje, esą reikalinga tartis su jomis diplomatiškai, plėsti prekybą.

Tas reiškia, sako jie, kad šiandien netinka didelės tarptautinės konferencijos, kuriuose sakomos ilgos kalbos.

Šis britų posukis nelabai patiks amerikiečiams, kurie yra nelinkę matyti britus tariantis atskirai su socialistiniais kraštais.

Adenauer Užpykdė Francijos Premjerą

PARYŽIUS. — Francijos premjeras buvo pasimojęs pasiūsti į Vakarų Vokietiją atstovą pasitarimui, kaip pagerinti abiejų šalių santykius, ypač kaip galima būtų pertaisyti Europos Gynybos Bendrijos sutartį, kad francūzai galėtų užgirti, bet Vakarų Vokietijos premjeras sugriovė visą jo planą.

Adenaueras užgiedojo, kad Francija pirma turi užgirti tą paktą kaip yra, o tik pasukūi tartis apie pertaisymą.

Toks ultimatumas supykde Francijos premjerą ir jis atidėjo savo atstovo vizitą nenumatytam laikui. Labiausia francūzus užgavo grumojimas, kad Vokietija organizuos neprigulmingą armiją, jei francūzai atidėlios EDC pakto užgyrimą.

Guatemalą Valdys Militarinė Junta

Guatemalos Miestas. — Sukilėlių lyderis pulkininkas Armas ir kiti keli karininkai sudaro militarinę juntą, kuri valdys Guatemalą, kol bus sunaikinta bent kokia opozicija šiai juntai.

Jau dabar esą suimta 800 buvusios vyriausybės šalininkų. Prezidentas Arbenz ir užsienio reikalų ministeris Toriello pasislėpė Meksikos ambasadoje. Policijos viršininkai pabėgė į Meksiką.

Pasidairius po Kanadą

Pereitą savaitę ketvirtadienį, liepos 1 dieną, Kanada apvaikščiojo 87-tą gimtadienį. Tai yra, tik 87 metai, kaip buvo sudaryta Kanados konfederacija iš kelių provincijų, prie kurios vėliau prisidėjo ir kitos.

87 metai yra labai trumpas laikas. Galimas daiktas, kad yra tokių žmonių gyvųjų tarpe, kurie yra senesni, negu Kanada.

Europiečių gyvenimas Kanadoje, be abejonės, prasidėjo daug anksčiau. Bet ir tą imant į dėmesį galima sakyti, kad Kanada yra labai jaunas kraštas. Keli šimtai metų yra labai trumpas laikas.

Bet, iš kitos pusės žiūrinėjant Kanadą dar nepasiekė pilnos nepriklausomybės. Kol kas ji dar surišta su Britanija, kad ir labai silpnais ryšiais. Taipgi ji ekonominiškai yra beveik amerikiečių kolonija.

Pasirodo, kad gyvenimas eina gana lėtai, bent iki šiol jis ejo lėtai.

Kai kada, ypač iškyla labai greitai. Tai buvo Toronto šiomis dienomis.

Miesto majoras vieną dieną rezignavo, o kitą dieną jis buvo išrinktas Transito Komisijos nariu, o trečią — jau tos komisijos vicepirmininku.

Sakoma, kad jis turėjęs viltį tapti pirmininku, bet reikalas sukliuvo.

Kaip ten nebūtų, jis padarė staigų šuolį. Ir nelabai

girtiną. Žmonės rinko majoru, o jis paukšt ir pabėgo. Ir už tai, kad pasitaikė pastovesnė pozicija.

Pirmininku išrinktas William Glassford Russell, kurs komisijoje atstovavo darbininkus, kaip tipografistų unijos narys.

Socialio darbo tarptautinėje konferencijoje Toronte buvo iškelta reikalingumas reguliuoti imigraciją su pareikalavimu darbininkų.

Jungtinių Valstijų ir Kanados atstovai nurodinėjo, kad jau pastebimas darbininkų gyvenimo standarto puo-lymų ryšium su įvežimu nelavintų darbininkų iš kitur.

Įdomu tas, kad prieš nesureguliuotą imigraciją kalbėjo Jungtinių Valstijų katalikų labdarybės organizacijų atstovai.

Vyriausios gelžkelių linijos gavo teises pardavinėti svaigalus ant traukinių.

Tas liečia daugiausia traukinius, kurie važinėja išilgai Kanados, darydami ilgas keliones.

Ontario Motor Lyga įteikė nusiskundimą kelių departamentui prieš kelio policiją, kuri dabar įvedė radarą gaudymui greitai važiuojančių.

Lyga nurodo, kad būtų daug geriau, jei policininkai rodytųsi ant kelių viešai. Tuomet automobilistai neva-

žiutų greitai ir mažiau nelaimių įvyktų.

Dabar policija siepiasi, kad automobilistai nematytų jos, ir slaptai gauda greitai važiuojančius. Tai ne pastangos sulėtinti važiavimą, o tik-tai gaudyti nusizengėlius.

Fordas sako, kad šiemet automobilių ir trokų biznis smarkiai nupuolęs. Jo apskaičiavimu, bus parduota 75,000 automobilių ir trokų mažiau, negu pernai.

Jis sako, kad nenumatytam laikui bus atleista dar 450 darbininkų Windsorio įmonėse.

Kanadietis

TORONTO. — Per šventes, kurios prasidėjo su Dominion diena ketvirtadienį, 69 kanadičiai žuvo įvairiose nelaimėse, jų tarpe 21 vaikas.

24 žuvo automobilių nelaimėse, 23 prigirė, šeši sudegė, vienas nusišavė, kitą užmušė elektros srovė, o kiti žuvo kitose nelaimėse.

Apsivedė J. Kiškis

TORONTO. — Pereitą savaitę penktadienį apsivedė senas torontietis J. Kiškis su kanadiete Mildred Cook.

Vestuvių balius įvyko Lietuvių salėj, 160 Claremont St., kur jų draugai ir draugės buvo gražiai priimti.

Daug laimės jiems jų naujame gyvenime.

Rep.

Senas Toronto majoras, Mr. Lamport (dešinėje), sveikina naują majorą Mr. Leslie Saunders. Lamport rezignavo tikėdamasis gauti TTC prezidento vietą, bet jis gavo tiksliai jo pavaduotojo vietą.

Gera Proga Įsigyti Šias Naudingas ir Įdomias Knygas

MOTINA. Parašė Maksimas Gorkis. Viena iš įdomiausių apysakų. 500 puslapių. Kietais viršeliais. Kaina \$1.50.

PO AUDROS. Parašė J. Dovydaitis. Nepaprastai įdomus romanas iš pokarinių metų gyvenimo Lietuvoje. 312 puslapių. Kaina \$1.50.

POPIEŽIAI IR LIETUVIŲ TAUTA. Parašė prof. Povilas Pakarklis. Knygoje išdėstoma: Popiežių vaidmuo; jų žygiai; lietuvių kova prieš kryžiuočius. Knyga turi 255 puslapius. Kaina \$1.50.

GAMTA IR ŽMONĖS. Parašė M. Ilinas. Labai aiškiai išdėsto gamtą ir kaip žmonės ją pasikinkė savo naudai. 320 puslapių. Kaina \$1.00.

VIDURAMZIŲ ISTORIJA. Redagavo prof. E. A. Kosminskis. 304 puslapiai. Kaina \$1.00.

ŽMOGUS IR MAŠINA. Sutaisė Jonas Kaškaitis. Knyga gausiai iliustruota, suteikia davinų apie technikos išvystymą ir to reikšmę žmonijai. Kaina \$1.00.

ALIEJUS. Parašė Upton Sinclair. Tai vienas iš įdomiausių jo romanų. 800 puslapių. Kietais viršeliais. Kaina \$2.00.

AMERIKOS DEMOKRATIJS STEIGĖJAI. Parašė visa eilė autorių. Sužinok, kas buvo Washingtonas, Thomas Jeffersonas, Lincolnas, Tadas Kosčiuško, Pulaski ir kiti žymūs žmonės. 364 puslapiai. Kaina \$1.00.

PETRO CVIRKOS APYSAKOS. Aprašoma nuo baudžiamos iki šių dienų svarbiausi įvykiai. Knyga turi 300 puslapių. Kaina \$1.50.

TARYBŲ GALYBĖ. Parašė Kanterburio dekanas Dr. H. Johnson. Knyga parašyta karo laiku apie tarybinę tvarką. 224 puslapiai. Kaina 75 centai.

Liudviko Bonaparto Briumerio Aštuonioliktoji ir Naminis Karas Prancūzijoje. Kietais apdarais, 360 puslapių. Kaina \$1.50. Parašė Karolis Marksas.

POVILAS JURKA. Parašė R. Mizara. Apysaka iš Amerikos žmonių bei Amerikoje gyvenančių lietuvių gyvenimo. 318 puslapių. Kaina \$1.00.

SENO VINCO RASTAI. Telpa 10 apysakų iš Amerikos žmonių gyvenimo. 450 Puslapių. Kietais viršeliais. Kaina \$1.50.

Kaip ir Seratvėje Būti Jaunam. Parašė Dr. J. J. Kaškiaučius. Naudinga knyga sveikatos klausimu, ypatin-gai dėl senesnio amžiaus žmonių. Kaina 65 ct.

Lietuvių Tautos Atbudime Pionieriai. Parašė Dr. A. Petrika apie veiklą Dr. Kudirkos, P. Višinskio, Petkevičiūtės, J. Biliūno, Žemaitės, Lazdynų Pelėdos, Šatrijos Raganos. Knyga svarbi, su paveikslais. 320 puslapių. Kaina \$1.00.

UKANOS. Parašė M. Rasoda-Mizara. Apysaka iš Amerikos lietuvių gyvenimo. 342 puslapių. Kaina \$1.00.

PAVASARIO GODOS. Eilių rinkinys. Parašė vienas iš buvusių žymiausių Amerikos lietuvių poetų Stasys Jasilionis. Joje telpa apie 300 eilių bei dainų. 256 puslapių. Kaina \$1.00.

Argentina ir Ten Gyvenanti Lietuviai. Parašė R. Mizara, kuris gyveno Pietų Amerikoje. Knygoje rasite informaciją ir apie kitas Pietų Amerikos šalis. 190 puslapių. Kaina \$1.00.

Pirmoji Lietuvos Sovietų Valdžia. Parašė V. Mickevičius-Kapsukas. Knygoje aprašoma 1918-1919 metų Lietuvos žmonių kovos už laisvę. Su paveikslais. 240 puslapių. Kaina \$1.00.

PRISIKĖLUSI LIETUVA. Parašė A. Bimba, kuris lankėsi po karo Lietuvoje. Knyga 222 pusl. Kaina \$1.00.

Kelias į Naują Gyvenimą. Parašė A. Bimba. Faktai apie Amerikos žmonių gyvenimą. 224 puslapiai. Kaina \$1.00.

SAULETOJ ISPANIJOJ. Parašė Edvardas Zdanuskas. Jo atsiminimai iš karo su Franko fašistais. 156 puslapiai. Kaina 50 centų.

Su užsakymu prašome prisiųsti ir mokėstį. Persiuntimą mes apmokame.

LLD Kanados Veikiantis Komitetas
P. O. Sta. C., Box 1007 Toronto 3, Ont.

TARYBŲ LIETUVOJ

Kaimo Saviveiklos Kompozitoriai

J. Žemaitės vardo žemės ūkio artelės klubo scenoje pasirodo kolūkinis echoras. Jis atlieka išpopuliarėjusią kaimo dainą "Eglaitė". Muziką jam parašė vietinis mokytojas Pranas Narušis, o tekstą sukūrė patys kolūkiečiai. Paskui iš scenos skamba to paties saviveiklinio kompozitoriaus daina "Ant Minijos kranto".

Buvo surengtas vakaras, skirtas kaimo kompozitoriaus kūrybinei ataskaitai. Jame dalyvavo kolūkiečiai, vietinės inteligentijos atstovai.

Per keletą pastarųjų metų P. Narušis parašė 25 muzikos kūrinius, panaudodamas lietuvių tarybinių poetų ir vietinių liaudies dainos kūrėjų žodžius.

Kolūkiniame kaime vis dažniau skamba dainos, kuriomis muziką yra sukūrę saviveikliniai kompozitoriai. Daug dainų sukūrė rajono Kultūros namų darbuotojas Vaclovas Pocius. Jos įtrauktos į Kretingos ir eilės kitų rajonų chorų kolektyvų repertuarą.

Studentų Mokslinių Darbų Paroda

Vilniuje atidaryta miesto aukštųjų mokyklų studentų šiemet atliktų mokslinių darbų paroda. Universiteto ekonomikos ir gamtos mokslų fakultetų studentai pateikė eilę įdomių veikalų dirvų teisingo išnaudojimo, pašarų kokybės pagerinimo klausimais, o taip pat klausimais, susijusiais su darbo našumo pakėlimu pramonėje.

Viso eksponuota apie keturis šimtus universiteto, pedagoginio instituto, konservatorijos ir dailės instituto studentų darbų.

PLEČIASI GYDOMŲJŲ ĮSTAIGŲ TINKLAS

Vilniaus pakraštyje, pušyne prie Neries upės, yra poilsio namai, pionierių stovykla, vasarnamiai, iškyla balti gydomųjų įstaigų korpusai. Neseniai čia pradėta statyti didelė klinikinė ligoninė. Greita statomas tuberkuliozės dispenseris.

Nuolat plečiasi medicinos įstaigų tinklas ir kituose Tarybų Lietuvos miestuose ir kaimuose. Druskininkų kurorte statoma balneologijos ir purvo gydymo klinika. Klaipėdoje, Kretingoje ir Varėnoje statomos naujos ligoninės.

Tarpkolūkinės HES Stoją Rikiuotėn

Dotnuvos rajone buvo paleista veikti viena stambiausių respublikoje tarp kolūkinų hidroelektrinių, pastatyta prie Nevėžio. Elektros energiją gavo trys kolūkiai. Artimiausiu laiku bus elektrifikuota dar keletas žemės ūkio artelių.

Neseniai buvo užbaigta hidroelektrinės statyba prie Mūšos upės. Naująją HES statė brolišųjų respublikų kolūkiai — Lietuvos TSR "Gegužės Pirmosios" kolūkis ir Latvijos TSR "Jaunojo komunarų" kolūkis. Iškilimėse, pašvęstose elektrinės paleidimui veikti, kolūkiai savo HES pavadino Tautų draugystės vardu.

Vystosi Paukštininkystė

Žymią pagalbą paukštininkystės vystymui teikia Alytaus inkubatorinė stotis gretimų rajonų žemės ūkio artelėms. Šiais metais stotis jau davė kolūkių paukštininkystės fermoms daugiau trisdešimties dvejų tūkstančių viščiukų, ančiukų ir žasiukų. Dideles viščiukų partijas šiomis dienomis įsigijo Alytaus rajono "Tvirtovės" ir "Vienybės", Veisiejų rajono Lenino vardo, Marytės Melnikaitės vardo, Daugų rajono "Dzūkų krašto", Lazdijų rajono Zdanovo vardo ir kitos žemės ūkio artelės. Stoties darbuotojai palaiko nuolatinius ryšius su aptarnaujamais kolūkais, instruktuoja kolūkių paukščių augintojus paukščių priežiūros ir auginimo, jų produktyvumo pakėlimo klausimais.

Šiame sezone žymiai pakilo stoties gamybinis pajėgumas, aukštai produktyvių paukščių veislių — "leghorno" ir kitų išleidimas. Iki metų pabaigos Alytaus, Veisiejų, Daugų, Varėnos, Druskininkų ir Lazdijų rajonų žemės ūkio artelės iš viso gaus iš inkubatorinės stoties daugiau kaip 120 tūkstančių viščiukų, ančiukų ir žasiukų.

Naujos Duonos Kepyklos

Vilniuje, Saltonų gatvėje, netoli naujos pieno gamyklos, pradėta statyti mechanizuota duonos kepykla. Ji gamins 5 tonas konditerijos gaminių per parą. Tai bus ketvirtoji Vilniuje stambi mechanizuota duonos kepykla.

Šiais metais pradės veikti mechanizuotos duonos kepyklos Klaipėdoje ir Šiaurinėse.

Lietuvos Žvejai Poilsiauja Kurortuose

Silkių žvejybos valdybos vidutinio tralerio bocmanas V. Barinovas, sugrįžęs po sėkmingos žūklės Atlanto vandenynė, išvažiavo ilsėtis į pietų Kryme esantį Simeizų kurortą. Tankerio kapitonas G. Dubininas grįžo iš Piatigorsko. Tralerių laivyno valdybos žvejų, žuvies bazės ir žvejybos uosto darbininkų grupė išvyko į Soči. Sanatorijose ir poilsio namuose ilsisi dešimtys respublikos pajūrio žvejų artelių narių. Klaipėdos stotyje kasdien galima matyti žvejus, vykstančius ilsėtis į geriausius šalies kurortus pagal atsiliepiantį, gautus iš profsąjungų. Krymo, Kaukazo, Vidurinės Azijos gydyklose šiais metais savo atostogas praleis trigubai tiek Lietuvos žvejų, kiek praėjusiais metais.

LIETUVIŲ TAUTOSAKOS RINKINYS

Neseniai išėjo iš spaudos "Lietuvių tautosakos rinkinys". Veikalą paruošė Lietuvos TSR Mokslų akademijos Lietuvių kalbos ir literatūros institutas, redagavo profesorius K. Korsakas.

Tai pirmas stambus lietuvių tautosakinės kūrybos leidinys. Į knygą įdėtos dainos, patarlės, priežodžiai, ir ji supažindina su tautosakos vystymu Lietuvoje nuo senųjų laikų iki mūsų dienų.

Dviejų Respublikų Studentų Draugystė

Neseniai studentų — Vilniaus universiteto akademinio choro dalyvių — grupė nukeliavo į Tarybų Latvijos sostinę Rygą ir į Tartu miestą.

Rygoje ekskursijos dalyviai susipažino su revoliucijos istorijos muziejumi, aplankė universitetą, zoologijos sodą.

Tartu studentai šiltai sutiko svečius iš Vilniaus. Universiteto aktų salėje akademinis choras išstojo su didele ir įvairia programa.

Koncertui užsibaigus įvyko vakaras, pašvęstas studentų draugystei, kuris padarė didelį įspūdį visiems ekskursijos dalyviams ir dar labiau sustiprino dviejų brolišių respublikų studentų ryšius.

Vaikų Vasaros Poilsis

Respublikos vainų namai yra visiškai pasiruošę vasaros vaikų poilsiui.

Šiame sezone gražioje Kauno ir Vilniaus apylinkėse atidaromi šeši vasarnamiai. I

Liaudies Dem. Šalyse

Už Gamybinių Planų Įvykdymą Pirmą Laiką

VARŠUVA. — Lenkijos Liaudies Respublikos pramonės įmonėse ir statybose išsivystė socialistinis lenkyniavimas už pusmetinių gamybinių planų įvykdymą pirmą laiką. Anglies pramonėje pirmojo pusmečio planą jau įvykdė Silezijos šachtų "Gotvald", "Komuna Paryžska", "Piašt", "Karol" ir kitų kolektyvai.

Pirmieji tekstilinių tarp pusmečio planą pirmą laiką įvykdė Lodzės J. V. Stalino vardo tekstilės kombinato taurinimo ir verpimo fabriko kolektyvai. Ši mėnesį kombinato verpėjai išleis papildomai viršum plano daugiau kaip 340 tūkstančių kilogramų verpalų.

Bžego (Opolės vaivadija) žemės ūkio mašinų gamyklos

Ežerėlius išvažiuoja pirmųjų Vilniaus vaikų namų auklėtiniai, trečiųjų ir aštuntųjų vaikų namų berniukai ir mergaitės praleis vasarą pagalbiniuose ūkiuose. Čia jie savo poilsį suderins su užsiėmimais mišūrininiuose sklypuose. Kauno vaikų namų auklėtiniai praleis savo atostogas Lampėdžiuose, Kačerginėje, Kulautuvoje, esančiose Nemuno pakrantėse.

Kaimiškųjų vaikų namų auklėtiniai pabuvos turistiniuose žygiuose, dalyvaus ekskursijose po gimtąjį kraštą.

Pirmoji Laida

Vilniaus universiteto istorijos-filologijos fakultete baigiamas dviejų naujų skyrių — žurnalistikos ir bibliotekų darbuotojų diplomantų paskirstymas. Tai pirmoji šių skyrių laida. Šiais metais paruošta 14 aukštai kvalifikuotų bibliotekų darbuot. ir 17 žurnalistų. Jauni specialistai gavo paskyrimą nuolatiniam darbui į Šiaulius, Klaipėdą, Panevėžį ir kitus respublikos miestus. Kai kurie iš jų dirbs respublikinių laikraščių redakcijose, Lietuvos TSR Knygų rūmuose, Lietuvos TSR Mokslų akademijos bibliotekoje ir kitur.

Vasaros sezonui "Kauno audinių" fabrikas įsisavino 30 naujų raštų šilkinų audinių gamybą. Padidėjo margo natūralaus krepdešino, krepmarokeno ir kitų šviesių antspalvių šilko rūšių išleidimas. Pradėta gaminti įvairiaspalvių kuponų. Išsiplėtė taip pat vaikų drabužiams šilko asortimentas.

Daug naujų gražių raštų sukūrė įmonės dailininkės Norvaišienė, Vibrantaitė ir kitos.

darbininkų, pirma laiko įvykdę gamybinių pirmojo pusmečio planą, išpareigojo iki birželio mėnesio pabaigos išleisti viršum plano apie 300 šėjamųjų ir dešimtis kitų žemės ūkio mašinų.

Apie tai, kad pirma laiko įvykdyti pusmečio planai, pranešė Poznanės metalurgijos gamyklos, Krokuvos dirbtinių trašų gamyklos ir eilės kitų šalies įmonių kolektyvai.

Ratifikavo Konvenciją Dėl Moterų Politinių Teisių

BUKARESTAS. — Rumunijos Liaudies Respublikos Didžiojo Nacionalinio Susirinkimo Prezidiumas ratifikavo konvenciją dėl moterų politinių teisių, kurią Sovietų Sąjunga Nacijų Organizacijos Generalinė Asemblėja priėmė 1952 metų gruodžio 20 d. ir kurią Rumunijos Liaudies Respublikos įgaliotinis pasirašė 1954 metų balandžio 27 d.

Kinijos Liaud. Respublikoje Sėkmingai Pasirašoma Valstybinė Paskola

PEKINAS. — Kinijos Liaudies Respublikoje sėkmingai pasirašoma 1954 metų valstybinė paskola liaudies ūkiui statyti.

Kaip praneša spauda, Šiaurės Vakarų Kinijoje iki birželio mėnesio pradžios buvo išplatinta šios paskolos obligacijų 447 milijardų juanių sumai, kas 199,38 procento viršija tą sumą, už kurią tikėtasi išplatinti obligacijas šiame rajone. Paskolos išleidimo sąlygomis jos platinimas bus vykdomas iki 1954 metų spalio 1 d. Obligacijų platinimas Šiaurės Rytų Kinijoje ryšium su sėkmingu paskolos pasirašymu iš esmės baigtas.

Dvoržakui Skirti Vakarai

PRAGA. — Čekoslovakijos telegramų agentūra praneša:

Visoje Čekoslovakijos Respublikoje vyksta vakarai, skirti 50-osioms didžiojo čekų kompozitoriaus Dvoržako mirties metinėms.

Neseniai toks vakaras įvyko Lužanuose, arti Pržešticės miesto (Plzenio sritis). Lužanų pilyje Dvoržakas daug kartų lankėsi ir ten sukūrė eilę savo kūrinių.

Šiomis dienomis buvo iškilmingai atidarytas Dvoržako namas - muziejus Zlonicuose, arti Slanų miesto (Pragos sritis), kur didysis kompozitorius praleido savo vaikystę. Atstatytame pastate eksponuojami gausūs dokumentai apie Dvoržako gyvenimą.

(ELTA)

Liaudies Balsas

SAVAITINIS KANADOS LIETUVIŲ LAIKRASTIS
LEIDZIAMAS SPAUDOS DRAUGIJOS

Prenumeratos Kaina:

Kana. Jor ir Didžiojo Britanijos metams \$3.00; pusei metų \$1.50
Visur kitur metams \$3.50; pusei metų \$1.75

LIAUDIES BALSAS

160 Claremont St., Toronto 3, Ont., Canada

Telefonas: EMpire 6-4358

EISENHOWERO IR CHURCHILLO PAREIŠKIMAS IR FAKTAI

Prezidentas Eisenhoweras ir premjeras Churchillas išleido gražų pareiškimą po savo pasitarimo, pasisakantį už Jungtinių Tautų čarterį, tautų laisvę ir nepriklausomybę. Bet ką mes matome gyvenime kaip tik pačiu metu?

Didžioji Britanija, Francija ir Jungtinės Valstijos yra trys jėgos, po kurių letena randasi daugybė tautų, norinčių sau nepriklausomybės. Britų Guinėjose ir Guatemalos pavyzdžiai rodo, kiek pagarbos Britanija ir Amerika turi savivaldoms, kurias užtikrina Jungtinių Tautų čarteris. O kas dedasi Kenijoje?

Beveik tuo metu, kada jie rengė savo pareiškimą, amerikiečių apginkluotos jėgos, įsiveržusios iš Honduro, išlaukinėms jėgoms darant ekonominius ir kitokius spaudimus, sužlugdė demokratinę vyriausybę. Kiek anksčiau britų autoritetai taip pat išvaikė Guinėjose žmonių rinktą vyriausybę, sulaužydami duotą konstituciją.

Tas viskas, žinoma, atlikta po priedanga kovos prieš komunizmą. Bet Jungtinių Tautų čarteris nenusako, kad tautos negali turėti komunistinių ar prokomunistinių vyriausybių. Čarteris sako, kad tautos turi teisę turėti tokias vyriausybes, kokių jos nori.

Amerikiečiai išleidžia bilijonus dolerių kurstyti liaudies demokratijos šalių žmonių, kad sukėlus maištus ir skerdynes.

Galima būtų pririnkti daugiau tokių faktų, kurie kalba neigiamai apie amerikiečių ir britų lyderių elgesį. Jie visi rodo, kad jų darbai labai skiriasi nuo jų žodžių.

GUATEMALA PASIDAVĖ

Guatemalos vyriausybė suklypo, pasidavė maištininkams. Pirma rezignavo prezidentas, paskui buvo pašalintas jo vietą užėmęs pulkininkas Diaz, o ant galo viršų pamė elementai, kurie stovėjo už kapituliaciją prieš Jungtinių Valstijų spaudimą.

Iš pat pradžių atrodė, kad vyriausybė elgiasi keistai. Ji visai nesiskubino mobilizuoti jėgas gynybai šalies nuo įsiveržėlių. Matyti, kad ji nebuvo pasiryžus gintis. Guatemalos vyriausybė susilaukė tokio galo, kaip Lietuvoje Grišiaus vyriausybė.

Be abejonės, Guatemalos vyriausybė gerai žinojo, kad bus sunku laikytis, kuomet amerikiečiai nedvejojančiai kalbėjo apie jos pašalinimą. Ji būtų neturėjus ramybės, jei ir sutriuškinus maištą. United Fruit Kompanija matyti turi daugiau galios, negu vyriausybė.

Mažoms tautoms Pietų Amerikoje bus sunku atsikratyti svetimų šalių kompanijų dominacijos. Ypač kuomet didžiama žmonių yra beraščiai, mažai nusimaną apie politiką.

KETURIOS IDĖJOS

Visi žmonės kalba apie taiką, o labiausiai tie, kurie daro viską, kad karas būtų, o jei ne karas, tai nors didelis įsitempimas. Bet mažai kas turi aiškias idėjas, kaip taika gali būti išlaikyta. Yra, tačiau, žmonių, kurie turi labai aiškias idėjas. Vienu iš jų yra francūzų visuomenininkas ir taikos gynėjas Pierre Cot.

Jis sako, kad taikos pilioriais yra koegzistencija, pažinimas nuolatinės evoliucijos tarptautinė padėtyje, pažinimas reikalo nuolatos taisyti tarptautinę padėtį ir santykius, ir reikalas visuomenei dalyvauti tarptautiniuose reikaluose.

Ištikro, jei žmogus nesutinka, kad pasaulyje egzistuoja ne viena sistema, jis negali būti taikos šalininkas. Taikos šalininkas taipgi turi sutikti su faktu, kad žmonija nuolatos pergyvena pasikeitimus, pasaulyje vyksta nuolatinė evoliucija. To pasekoje, nuolatos reikia išlyginti susi-

Kreivieji Veidrodžiai

Bet koks politinio gyvenimo faktas, patekdamas į buržuazinės spaudos puslapius, pradeda panašėti į žmogų, besisukinėjantį tarpe kreivų veidrodžių. Viename jo kijos storos kaip dramblio ir suplota galva, kitame jis susuktas į klausuko ženklą, trečiame panašus į arbūzą, ketvirtame — į ploną žarišką, o penktame, kaip pasakodavo gogolinis herojus, jo snukis — ne snukis, o kas tai, ką norima apspiauti...

Tokios spaudos skaitytojams nėra jokios galimybės suvokti tikrą reikšmę ir apėmį piešiamo fakto. Ir nors mums gerai žinomi buržuazinės spaudos pobūdžiai, tačiau susiduriant su ja ir jos atstovais diena iš dienos pradedi iš naujo jausti pasibaurėjimą ir šlykštumą. Pabuvojus "žinių bazare" tarpe atstovų tos rūšies spaudos, norisi, figūratyviai kalbant, gerai miulu nusiprausti ir savąsias drapanas benzinu išvalyti.

Ypatingu įžulumu darbuojasi perdavime konvejerinio melo Ženevoj. Paskirų progresyvės spaudos atstovų blaivūs balsai dažnai paskesta įkiriame kaukime ir neatsakinguose plepaluose, kas vykdo iš pat pradžių vieną pareigą — apsunskinti derybų darbą, perstatyti aukštyn kojomis taikingųjų šalių poziciją.

Kad persistatytį tą jų nuostabią makalatūrą, paduosime keletą pavyzdžių to, kaip Vakariniai laikraščiai įvertina Vietnamo Demokratinės Respublikos delegacijos poziciją. Komentuodamas Fan Van Dongo pasiūlymus, Anglijos laikraštis "Times" rašė: "Gegužės 26, kaip rodosi, atsielkto svarbios pasėkos Ženevos derybose." Tačiau amerikinis laikraštis "New York Times" su tuo nesutinka: "Sakoma, kad Vietmino pareiškimas neįnešė jokių pakaitų". Šarl Ronsak francūzų laikraštyje "Frantierer" tvirtina, kad Fan Van Dongo naujas planas "siekia Indokinijos padalinimo". Jo kolega iš agentijos Reuter pažymi: "Dar niekas nepasiūlė padalinimą varde problemos išrišimo". "New York Times" korespondentas Ženevoj Lawrence posmuoja: "Komunistai trukdo Indokinijos taikai". Bet "Daily Telegraph and Morning Post" apžvalgininkas kitaip mato: "Fan Van Dongo pasiūlymai yra itin detališki ir realistiški." Ir liūdija, kad komunistai "nedarė jokių trukdymų".

dariusius netikslumus ar nesutikimus, bet per pasitarimus. O kad be visuomenės opinijos šiandien negalima taikos turėti, tai ir kalbos nėra. Tik visuomenės aktyvus dalyvavimas judėjime už taiką pastojų kelią atombomboms.

Agentūra France - Press praneša, kad Fam Van Dong kalbėjo pusantros valandos. "Gazette de Lozanne" rašė: "Fam Van Dong kalbėjo dvi valandas". "N. Y. Times" giera Bidault už užsispyrimą Indokinijos klausime, o laikraštis "Combat", kurio rąkose kortos, nes laikraštis francūziškas ir gerai žino kas darosi namie, rašo apie francūzų delegacijos siekimą nedaleisti prie susitarimo, ir kad tai yra "paikystės šėdevras"! Visus, tačiau, pralenkia Bao Dai'o agentūra Vietnam Press, kuri skleidžia fantastinius prasimanymus. Be to, į akis krinta viena detalė: visi reakciniai laikraščiai ir agentūros, iškraipant, sudarkant ir sutrupinant faktus, mirtinai bijo paduoti konkrečius davinus, citatas, pareiškimus.

Jiems tas pat, kaip mėtyti išpūstą burbulą an aštrių vinių, — tuojau susprogsta!

Nėra reikalo smulkmeniškai aiškinti, kad reakciniai korespondentai pildo tiesioginius įsakymus savų redaktorių, kaip čia sakoma, "ėyfu". O redaktoriai — įsakymus bosų, kurie finansuoja ir palaiko juos.

Tai visi žino. Bet gali kilti kiek naivus klausimas: kaip su asmenine sąžine ir galvosena tų tarnų? Atsakysime pavyzdžiais.

Turėjome progą pasikalbėti su įvairiais Vakarų spaudos atstovais, tame skaičiuje ir amerikiečiais. Asmeniuiose pokalbiuose, jei jie užtikrinami, kad pokalbio turinys nebus paskelbtas, jie kartais nukalba gan blaiviai ir nesivaržo dėl aštresnių žodžių savo diplomatų ir valstybinių pareigūnų adresu. O ką jie rašo laikraščiuose? Tiesiog priešinga tam, ką kalba: išgirinėja savų diplomatų gudrybes, dergia taikos jėgas ir žulikiškai iškraipo faktus. To pateisinimui duodamas "nesumušamas įrodymas"! Tam priveda anekdotišką atsitikimą telegrafinio susirašinėjimo tarpe buržuazinio laikraščio redaktoriaus ir reporterio. Redaktorius telegrafuoja: "Šiūs kite žinias". Korespondentas atsako: "Žinių nėra". Redaktorius: "Laukiame žinių". Korespondentas: "Žinių nėra — tas jau geros žinios". Redaktorius: "Nėra žinių — nėra pinigų. Jūs atleidžiama". To viso prasmė ta, turi pats gaminti žinias, nors jų gyvenime ir nesiranda.

Reikia, tačiau, pažymėti, kad Ženevoje "žinias" sudarė ne tiek patys korespon-

dentai, kiek kai kurių delegacijų atstovai. Jų patvarkymu dieną ir naktį dirba "kreivųjų veidrodžių" fabrikai. Jie išplepa, perstatydami viską patogioj sau šviesoj, turinį uždary pasitarimų, skleidžia įvairius gaudus, fabrikuoja išmislius, panaudodami net tokius tamsius kanalus, kaip Bao Dai'o agentūrą. Gi patys jie pasilieka šešėlyje. O tai ir yra tas, kas vadinama "psichologiniu karu".

Kaip tik tokiomis machinacijomis daromi bandymai išstatyti scenon tariamus "indokiniškus neutralistus".

Mes jau rašėme, kaip vieną kartą atsirado tieji niekam nežinomi "neutralistai", "sušaukė" press konferenciją. Ją dirigavo niekam nežinomas Cho Chun Tong. Jis patiekė mintį, kad pageidaujama paruošti "Azijos žurnalistų pasitarimą". Jo paklausė, kas jis toks, kokia jo grupės pozicija Indokinijos klausime. Cho Chun Tong, jei jis tikrai taip vadinasi, pareiškė, kad tokie klausimai neliečia šaukiamo pasitarimo. Po to, jis davė balsą "savam draugui", kurį net neįvardino. Po kalbos "mistiškojo nepažįstamo" buvo aišku, kad toji "trečioji ginčė pusė", kaip jie save pavadinio, tiesiog bando drumsti vandenį ir nukreipti žmonių dėmesį nuo Fam Van Dongo pasiūlymų.

Daugumos žurnalistų atsi-nešimas į tą pasitarimą buvo skeptiškas, "neutralistus" apmėtė pašaipomis ir giliančiomis replikomis. Bet kas yra, galų gale, tos slaptos "politinės jėgos", keno vardu, keno įsakymu jos veikia? Atspėti nėra sunku. Pasportuose tų įtariamų subjektų veikiausiai yra francūziškos vizos, o spektaklis, sudarytas press centre, paruoštas amerikinės režisūros. Tas — dar vienas kreivas veidrodis, kuriame kai kurios delegacijos nori sudarkyti tikrovę Indokinijos klausime.

Fabrikas desinformacijos visuomeninės opinijos tęsia darbą pagal nurodymus kai kurių delegacijų Ženevoj...

Vertė D-tas.

(Iš "Lit. Gaz.")

VIRŠ 30,000 MIRŠTA NUO GYVAČIŲ ĮKANDIMO

GENEVA. — Jungtinių Tautų Sveikatingumo Komisijos daviniai rodo, kad visame pasaulyje per metus laiko miršta tarp 30,000 ir 40,000 žmonių nuo gyvačių įkandimo.

Azijoje daugiausia miršta nuo gyvačių — apie 25,000 žmonių.

An
Guat
tas n
dos.

Pa
didėj
koj.

Da
sinės
darbi
degin
testu
demo

Mū
nalist
vos
visur
loniai
viešp.

Tė
kad l
vietn
Bien
kų k
yra li

Gir
pasis:
klaus

Tie
dėl K
trokš
mo p
mo.

Ne
kad
sieti
vimo

O
susid
taip.
Pana
La

Lia
jau p
paliko

Ne
vietos
ėjo g
sekm

Yp
kont
piknil

Ir
čiai.

Met
nikas
Ontar
vertir
gausi

lėtų
skleis
gią d

Bū
kolon
remtu

Lia
liepos

Bet
skait
sia su
žuvav

Pai

Pastabos

Amerikiečiai pasm a u g ė Guatemalos demokratiją, bet tas neduos jiems didelės naudos.

Pasipiktinimas dėl to padidėjo visoj Lotynų Amerikoje.

Daugelyje vietų buvo masinės demonstracijos. Čilijoje darbininkai ir studentai sudegino Amerikos vėliavą protestuodami prieš Guatemalos demokratijos nuvertimą.

Mūsų buržuaziniai nacionalistai purkštuoja už Lietuvos "nepriklausomybę", bet visur kitur jie stoja už kolonializmą, už svetimųjų viešpatavimą.

Tėviškės Žiburiai iškelia, kad keletas lietuvių patekę į vietnamiečių nelaisvę Dien Bien Phu, gindami francūziškų kolonistų interesus. Esą yra ir užmuštų tarpė.

Gindami kolonializmą, jie pasisako prieš tautų nepriklausomybę.

Tiesiog nesuprantama, kodėl Kanados vyriausybė taip trokšta amerikiečių prisidėjimo prie St. Lawrence gilimo.

Net ji pati prisipažįsta, kad Kanada gali lengvai apsieiti be amerikiečių dalyvavimo.

O amerikiečiai daugiausiai susidomėję kontroliavi m u, taip, kaip jie kontroliuoja Panamos kanalą.

Labai keista.

Liaudies Balso piknikas jau praeities dalykas. Bet jis paliko gerų atminčių.

Nežiūrint visų sunkumų, vietos nepatogumo, jis praėjo gražiai ir su geromis pasėkmėmis.

Ypatingai buvo puikus kontestas tarp kandidačių į pikniko žvaigždes.

Ir vėl laimėjo windsoriečiai.

Metinis Liaudies Balso piknikas parodė, kad pietinės Ontarijos lietuviai gerai įvertina laisvą spaudą. Jie gausiai parėmė, kad jis galėtų ir toliau ginti taiką, skleisti demokratinę pažangią dvasią.

Būtų gerai, kad ir kitos kolonijos nors po kiek paremtų vasaros metu.

Liaudies Balsas neišeis už liepos 23 ir 30.

Bet tuo metu ir jūs visi skaitytojai būsite daugiausia susirūpinę atostogomis ir žuvavimu.

Pailsėsime visi po truputį.

J. Y.

Korėjoje dar labai daug primityviškumo. Šioj nuotraukoje matote dvi korėjietes demonstruojant, kaip daugelis korėjiečių grūda grūdus. Viena iš jų naudoja "modernišką" įrankį — kanuolės grūdatą.

Ką Kiti Rašo

Teisinga Pastaba

Birželio 24 d. N. Y. Times tilpo įdomus filadelfiečio Hans Blumenfield laiškas. Blumenfield kalba apie Guatemalos krizį. Iškelia aiškiai tokius klausimus, kuriems kiekvienas amerikietis turėtų rimtai pagalvoti.

Times buvo pirmiau išsireiškęs, kad jeigu įsiveržėliai iš Honūras yra guatemaliečiai, tai negalima skaityti įsiveržimu. Tai, girdi, naminis sukilimas. Tai kas, sako, kad jie kitoje šalyje buvo sumobilizuoti ir apginkluoti svetimais ginklais!

Tai biauuri veidmainystė, sako Blumenfield. Ar taip mes argumentavome, kai anais metais be niekur nieko mūsų prezidentas pasiuntė armiją ir ginklus Korėjon? O tai buvo faktas, kad ten tai tikrai buvo pačių korėjiečių susikirtimas.

Kitas dalykas. Times sakė, kad reikėtų pirma tą dalyką dar iširti.

O ar mes pirma tyrinėjome, kai iškilo konfliktas Korėjoje?

Ar mes tuojau nepareikalavome, kad Jungtinės Tautos užgirtų mūsų karinį žygį? Kodėl dabar mūsų atstovas Jungtinių Tautų Saugumo Taryboje pasiūlė visą reikalą pavesti amerikinių šalių komisijai, o Jungtinėms Tautoms nesikišti? — A. Bimba.

Kristaus Pėdom

Pranciškonų Darbininkas giliai atsidusęs pranešė, jog Kristaus gimtinėje Nazarete komunistai yra didžiausia partija. Į savivaldybę iš 15 vietų komunistai turi 6. Krikščionys turėję susidėti

su musulmonais, kad neužleisti visas vietas valdžioje komunistams.

Pasiskaitęs antru kartu evangelijas priėjau išvados, kad Nazareto gyventojai eina Kristaus pėdom.

Juk Kristus nebuvo kapitalistas. Nepaliko nei kiek turto, kiek amžinatilsį prelatas Krusza. Faktinai Kristus kartą net botkotį pavartojo prieš tų laikų biržos spekuliantus.

Jei dar kartą Kristus prisikeltų iš numirusių ir atvyktų Amerikon, McCarthy jį tuojau apšauktų komunistu, o Brownell įsakytų kuo greičiausia deportuoti į Nazaretą. — L. Jonikas.

Ne "Lietuvos", o Tik Pabėgėlių Vokietijoje

Kuomet VLIKas paskelbė, kad Federalinė (Vakary) Vokietijos respublika pripažino jo atstovą kaip diplomatinį asmenį, tautininkai pradėjo įrodyti, kad to negali būti. Mat, tautininkai, kurių rankose randasi smetoninio režimo "diplomatinis šefas" ir "kontinuiteto" legenda, negalėjo pakęsti, kad klerikalų dominuojamas VLIKas jiems užbėgtų už akių.

Prasidėjo ginčai. "Vienybė" ir "Dirva" iš vienos pusės teigė, kad klerikalų paskelbimas yra falsifikuotas, o klerikalų spauda su "Draugu" ir "Darbininku" priešakyje teigė kaip tik atvirkščiai. "Naujienos" ir "Keleivis", kaip partneriai VLIKe ir bendrai klerikalų pataikautojai, pritarė klerikalų pusei.

Dabar iš dokumentų pasirodo, kad VLIKO informacija iš tikrųjų buvo neteisin-

ga. Vakary Vokietijos valdžia nepripažino VLIKO. Štai ką Vakarinės Vokietijos užsienio reikalų ministerija atsakė VLIKui

Klausimas, ar kada galėtų atrodyti tikslinga sudaryti tarptautinės teisės pobūdžio santykius tarp Federalinės Vyriausybės (Vakary Vokietijos. — Red.) ir Vyriausios Lietuvos Išlaisvinimo Tarybos, reikalaus rūpestingo peržiūrėjimo.

Reiškia, nieko neprižadėta. Bet klerikalai savo teigimo nerėmė ant visai tuščio oro. Kas nors buvo pažadėta. Štai ką sakė Vakary Vokietijos užsienio reikalų ministerija:

Tuo pačiu metu Tamsta tačiau turi būti patikintas, kad Federalinė Vyriausybė noriai laikys Vyriausiąją Tarybą kalbėtoja dėl federalinėje teritorijoje gyvenčių 6-8 tūkstančių lietuvių ekonominių ir socialinių interesų.

Reiškia, VLIKas buvo pripažintas kaip teisėta Vokietijoje likusių kelių tūkstančių pabėgėlių atstovas, o ne kaip Lietuvos.

Tai toli, toli, ne tas pats. — Vilnis.

Ginčas dėl Kryžiaus

Vienybė dar vis ginčijasi su pranciškonais dėl kryžiaus.

Dėl to, kad to laikraščio vienas bendraįrašis andai parašė, jog Kristus buvo nukryžiuotas ne ant tokio kryžiaus, kokį vaizduoja katalikų dailininkai, tai kunigai pavadino Vienybę "bedievišku laikraščiu" ir paskelbė jai boikotą.

Nesu Vienybės patrijotas, bet pasakysiu, kad tokis kunigų "žygis" yra pusberniškų varijotų darbas.

Juk net ne visi ir krikščionys vienodai vaizduoja Kristaus ant Kryžiaus prikalmą: pravoslavų Kristus prikaltas keturiomis vinimis (cevais), o katalikų — trimis.

Kristus ir du latrai nebuvo pirmieji, prikalti prie kryžiaus.

Daug anksčiau prieš krikščionybę Kartagenoje subversyvius žmones kryžiuvojo.

O senovės graikų dievų Prometėjų, legendarinį žmonių ugnies suteikėją, sukilusių prieš Zeusą, prikaltė prie Kaukazo kalnų uolos. Tai irgi buvo nukryžiuojimas! Pranciškonai turėtų paskaičiuoti Aischilo tragedijas.

Romoje, po didžiulio vergų sukilimo, kuriam vadovavo didysis Spartakas, tūkstančius sukilėlių spartakiečių gyvus nukryžiuvojo pakelėse, ir jų kūnai ant kryžių kabojo, kol sugedo ir nukrito arba buvo sulesti paukščių ir suėsti įvairių vabaly.

Kokie tie kryžiai buvo? Ar jie buvo tikrai tokie, kokius

ŠYPSENO

Perdidelis Rūpestis Nėra Naudingas

Pagyvenusi moteris važiuo busu labai susirūpinusi, kad nepravažiuoti sustojimo, kur ji turi išlipti. Kada tik busas sustojo, ji vis dūrė vairuotojui į šoną su lietsargiu ir klausė: "Ar čia nacionalis bankas?"

Vairuotojas, ar nesuprasdamas moters, ar tyčia, vis atsakydavo: "Ne, tai mano šonkaulis."

Ir taip ji pravažiavo net penkis sustojimus už nacionalio banko.

Jis Negali Tikėti

Vienas komikas naktiniame klube skundėsi publikai:

"Mano gydytojas įsakė man negerti, jei aš noriu gyventi. Aš dirbu šiame naktiniame klube kas vakarą ir galiu pasakyti, kad aš čia matau daugiau senų girtuoklių, negu gydytojų."

Bet Kokia Ištrūko

Sportininkas praleido medaus mėnesį pas vieną draugą toli šiaurėje, kur žuvavimas buvo vyriausias sportas.

"Kokią puikią žmoną gavai?" gyrė jo žmoną draugai, kada jie sugrįžo namo.

"Taip, bet matytum, kokia ištrūko," atsakė jis, susimąstęs apie žuvavimą.

Šiandien katalikų dailininkai mums piešia?

Tenka daleisti, kad jų buvo visokių formų.

Vienas dalykas turi būti aiškus: kai subversyvėlių Kristų kryžiuvojo, tai jo žudytojais kryžiaus jam neabilavo ir nešlipavo.

Taip, senovėje subversyvius žmones, tuos, kurie veikdavo prieš valdančiuosius luomus, — eilėje šalių kryžiuvodavo gyvus, kad labiau nukankinti. Pakorimas — perlengva mirtis.

Bet ir kryžiuvojas nesulaikė žmonių judėjimo!

Po tūkstančio metų pas mus subversyviam taikoma elektros krėslas.

Prieš arti porą tūkstančių metų Palestinos farizėjai šaukė:

— Paleiskite kriminalistą Barabošių, o kryžiuokite Kristų!

Jei šiandien Kristus gyventų, tai katalikų farizėjai šauktų:

— Paleiskite kriminalistus, o sodinkit elektros krėslan subversivėlių Kristų! — R. Mizara.

Koks Civilinis Apsigynimas?

Dr. E. H. S. Burhop

(Šio straipsnio autorius buvo britų atominės energijos mokslininkų grupės narys, kurie dirbo Jungtinėse Valstijose laike karo. Dabar jis dėsto fiziką universitete, taipgi yra Mokslinių Darbuotojų Asociacijos Atominio Mokslo Komiteto pirmininkas ir Britų Taikos Komiteto vicepirmininkas. — Red.)

(Tąsa)

Ar Galimas Sekmingas Civilinis Apsigynimas?

Nieko labai sekmingo negalima atlikti, apsaugojimui žmonių, kurie palieka išnairintame 300 ketvirtainių mylių plote, apie eksplozijos centrą. Jeigu jie būtų slėptuvėse, kurios liktų nesunaikintos, tai jie būtų užtvėrti griuvėsiais. Jeigu jiems pasisektų išeiti iš slėptuvių, jie nepabėgtų nuo ugnies, kuri siaustų po eksplozijos. Jei kokiu stebuklingu būdu jie pabėgtų nuo to, tai jie vistiek dar būtų pavojuje didelio radioaktyvumo.

Dėl tų, kurie rastųsi už 300 mylių ploto ribų, gerai pabūlavotos paviršiaus slėptuvės galėtų padėti išvengti didelių aukų.

Bet būtų daug milijonų aukų, kurioms reiktų pagalbos, ypačiai dėl apdegimų ir radioaktyvumo sužalojimų, jei ant Londono būtų numesta H-bomba. Vidutiniškai, kiekvienai tokiai aukai reiktų kraujo nuo keturių iki dešimties kraujo auksotojų.

Gydymas apdegusių ir radioaktyvumo sužalotų pareikalautų, kad visi šios šalies žmonės taptų kraujo aukotojais.

Kuomet mes pagalvojame apie šimtus tūkstančių gydytojų ir slaugių, kurių reiktų gydymui tų visų aukų, milijonų lovų ligoninėse, nekaltant jau apie maitinimą ir kita, darosi aišku, kad civilinio apsigynimo problema ryšium kad ir su vienos bombos eksplozija, yra neįmanoma jokiai organizacijai. Tik tai mažas nuostimis sužeistų galėtų išlikti gyvi.

Tik Viena Bomba

Galima pagalvoti apie sistemą pasklaidymo mūsų svarbiausių industrijų, patalpavimo jų po žemėmis, evakuaciją mūsų miestų žmonių. Tokios išeitys yra diskutuojamos gan plačiai Jungtinėse Valstijose. Bet mūsų mažame ir aukštai industrializuotame krašte ši problema daug sunkesnė, negu tose šalyse, kur daug vietos, kaip Jungtinėse Valstijose, Kana-doje ar Tarybų Sąjungoje.

Kaip ten nebūtų, išskelimas mūsų industrijų būtų labai didelis ir išlaidingas užmojis ir užimtų dau glaiko. O H-bombos pavojus prieš pat mūsų akis. Mes neturime nei

laiko, nei pinigų tam įgyvendinti.

Nekurie deda viltį mūsų oriniame apsigynime. Teisybė, padarytas didelis progresas su prietaisais, kaip distancijos fiūzai, radaro kontroliuojami orlaiviai ir t. t., kurie gali padaryti ataką ne taip lengvą. Bet nei vienas iš jų negali būti 100 procentų sekmingi. O nuo toli lekiančių raketų jie beveik ne reikšmingi. O reikia tikrai vienai H-bombai prasiveržti, kad atlikti tą, kas viršų buvo atpasakota. Net jei bombas su H-bomba būtų nušautas pirma, negu pasieks taikinį, pasekmės vistiek būtų labai rimtos.

Uždraust Tas Bombas

Tėra viena galimybė, apie kurią mes turėtume gerai žinoti ir dėl kurios turėtume nedvejojant pasisakyti.

Nekurie bombas myli generalai gali susigundyti išbandyti H-bombą su kobalto lukštu, apie kurią anksčiau kalbėjome. To pasekmės būtų tikrai rimtos, kadangi kobalto radioaktyvumas tęsiasi labai ilgai. Kitas toks nedauskaičiavimas, koks atsitiko su kovo 1 dienos eksplozija, gali duoti daug baisnesnius rezultatus.

Sulaikymas šio darbo yra tikrai vienas žingsnis. Reikia padaryti galą atominė bombų gamybai. Jų naudojimas kare turi būti uždraustas. Ši karta turi šventą pareigą žiūrėti, kad tas būtų padaryta.

Nekurie, įskaitant ir Churchillą, argumentuoja, kad budavojimas tų ginklų yra faktorius už taiką, kadangi masinio atkeršijimo pavojus duoda sekmingą atspirtį prieš agresiją.

Bet ši interpretacija yra tragiškai klaidinga. Kuomet dvi viena kitai priešingos šalys yra ginkluotos šių ginklų krūvomis, tai pirmenybę turi, atsitikime karo, tas, kurs duoda smūgį pirmas. Tas gali paakstinti vieną pusę užpulti pirma iš baimės, kad antroji pusė neužpultų pirma.

Mes galime atsidurti viduryje karo su H-bombomis ar net kobalto-hidrogeno bombomis. Užtektų kelių tūkstančių kobalto - hidrogeno bombų sukėlimui tokio radioaktyvumo, kurs sunaikintų visą žmoniją, taipgi ir visokią gyvybę ant žemės.

Tik Atombombos

O pavojus šiam kraštui yra ne vien hidrogeno bombos. Atominės (fission) bombos taipgi yra labai destruktivės. Kare, kuriame būtų tokios bombos naudojamos, šios šalies padėtis būtų nepavydėtina. Su šimtu atominė bombų galima būtų padaryti tiek pat žalos šiam kraštui, kaip su trimis H-bombomis.

O atominė ginklų dabar tiek daug, kad Amerikos armija duoda juos savo daliniams kaip paprastus ginklus dėl taktiškų tikslų. Ši šalis randasi tokio silpnio padėty ryšium su atominiu karu, kadangi ji yra maža, jos industrija labai sukonzentruota, kad tiesiog negalima suprasti, kodėl mūsų nesiranda pačiose priešakinėse

eilėse tų, kurie reikalauja uždrausti visus tuos ginklus. Priešingai, Sir John Slessor pastaruoju laiku aiškiai pasakė, kad mūsų Oro Jėgos remiasi vyriausiai ant naudojimo atominė ginklų savo strateginio bombardavimo planuose.

"New Look" Strategija

Ir ponas Dulles pastaruoju laiku paskelbė taip vadinamą "new look" strategiją JAV apsigynimo politikoj, pagal kurią, atsitikime bėdos bile kurioj pasaulio dalyje, JAV imsis žygių savo pasirinktose ir savo pasirinktiems taikiniams. Buvo su-prasta, kad atsitikime atsinaujinimo karo. Korėjoj, kas palieka galimybe dėl Syngman Rhee užsispyrimo, ar išsiveržimo vietinio susikirtimo kur kitur, Jungtinės Valstijos jaustųsi laisvos mėtyti atominius sviedinius ant Kinijos ar Tarybų Sąjungos, tokiu būdu iššaukiant atominį karą.

Akyvaizdoje buvimo šioje šalyje Jungtinių Valstijų bazių, ši pono Dulleso politika reiškia, kad mažiausias susikirtimas ateityje gali būti Jungtinių Valstijų paverstas atominis karu, į kurį ir mes būtume įvelti.

Keturi Taikos Pilioriai

Rašo Pierre Cot.

(Kiek laiko atgal Pierre Cot, žymus Francijos visuomenininkas, buvo apdovanotas Tarptautine Stalino Taikos Dovana. Ta proga jis pasakė kalbą, kurios dalis seka mažiau. Red.)

Ką aš noriu pasakyti, jums išrodys elementariška ir sena. Taip pat senas dalykas sakyti, kad du ir du yra keturi, tačiau tas yra tiesa. Kada žmogus, dėl ligos, yra toli nuo veikimo ir pasaulinių reikalų, jis pradeda žiūrėti į dalykus labai paprastai. Tuomet jis jaučia, kad norint išspręsti komplikuočiausias problemas, reikia turėti aiškias ir paprastas idėjas.

Koegzistencija

Pirma tų idėjų yra ta, kad didžiausia mūsų amžiaus problema yra taiki koegzistencija skirtingų socialių ir politinių režimų. Tikėti į taiką, norėti taikos, visų pirmiausia reikia tikėti, kad yra galima skirtingiems režimams koegzistuoti, ir koegzistuoti taip, kad tam tikro laipsnio tarptautinis pasitikėjimas galėtų būti pamatu tarptautinei kooperacijai.

Sutikimas su Pasikeitimais

Antra idėja, kuri turi vesti mus, yra ta, kad tarptautinių jėgų balansas yra nuolatiniėje evoliucijoje. Politinės geografijos žemėlapiai, padaryti 20 metų atgal, nebesutampa šiandien su tarp-

tautinėmis realybėmis. Ir labai galimas dalykas, kad žemėlapiai, kurie bus padaryti perstatymui šių dienų pasaulio, turės mažą vertę po 20 metų nuo dabar.

Svarbiausia fenomena šiuo atžvilgiu yra išnykimas ilgos dominacijos, praktikuotos kituose kontinentuose paprastai vadinamo vakarinio pasaulio. Kolonijinės imperijos, ekonominės ar politinės globos, turi tokias pat progas išsilaikyti, kaip ir Romos imperija atgimti, arba šventos Vokiečių Imperija būti atgaivinta, net ir po Europos Gynybos Bendrijos maska. Tas viskas priklauso praeičiai ir turi pasilikti kapinėse.

Charakteringu mūsų amžiaus faktu yra tas, kad didelės masės žmonių, vakar pavergtų ir dominuotų vakarinių valstybių, pakėlė savo galvas ir išgavo nepriklausomybę. Kiti žmonės pasekė juos ar paseks. Mums gaila tų bejausmių žmonių, kurie nemato, kokius naujus horizontus toks judėjimas atskleidžia žmonijai. Reikia imti domėn šią Afrikos, Azijos ir Amerikos žmonių pažangą linkui tautinio susi-

pratimo ir egzistencijos, norint reorientuoti diplomatiją.

Nuolatinis Išstaisymas

Tęskime savo išvedžiojimą toliau: išeikime ant steigiaus. Užtenka gero paprasto jausmo parodymui, kad atgimstančiame pasaulyje taikos negali užtikrinti griežtas laikymasis senų patvarkymų. Istikro, kiekvienas privalo laikytis žmonių teisių ir tarptautinės doros principų — ir pastebėti, kad naudojimas napalm bombų ar atominė bombų yra prieš šiuos principus. Bet, mano draugai, prezidentas Boncour ir Pritt, kurie yra geri juristai, sakys jums, kad niekas taip nenutolsta nuo teisėtumo dvasios, kaip įstatymų griežtumas.

Laikotarpiu, kuomet socialės ir politinės struktūros greitai transformuojasi, taika turi būti nuolatinis prisitaikymas prie tarptautinės realybės pakaitų. Taiką galima išlaikyti tikrai pakartotinai derinant ir abipusiai nusileidžiant. Tik nuolatinės derybos ir atnaujinamos transakcijos leis taikai gyventi, nes gyvenimas yra judėjimas.

Visuomenės Opiniija

Aš einu prie paskutinės idėjos, į kurią noriu atkreipti mūsų dėmesį. Norint, kad taika gyventų, norint padėti žūstančiai dalykų padėčiai pereiti į naują padėtį, neužteks visų diplomatų, visų patyrusių valstybininkų gabumų. Kaip vienas, taip ir kitas turi būti remiami visuomenės valia. Yra atiduodamas nuopelnas Rousseau už nužymėjimą žmonių rolės, "visuotinos žmonių jėgos", visuomenės reikalų pirmynžangoj. Atėjo momentas paskelbti svarbą kolektyvės žmonių valios tarptautinių reikalų vedime. Tai šios valios mūsų Tarptautinis Taikos Komitetas ir siekia, nors dar netobulu būdu, ir kuri galų gale privalo laimėti, jei mes norime užtikrinti žmonių progresą.

Tai tikslu išjudinti šią visuotiną žmonių valią, už kelių savaičių įvykis svarbus tarptautinis susirinkimas a.s. Pagal tai, M. Le Prezident Herriot prašė mane pasakyti jums, per Ilją Erenburgą, kad jis užgiria ir drąsina tokius susirinkimus; nei joks kitas patronažas, dabartinėse aplinkybėse, negali būti brangesnis mums.

Keturi Pilioriai

Taiki koegzistencija skirtingų socialių ir politinių režimų; pirmynžanga visų žmonių, priklaususių ir dar prikalsančių nuo užsienio valios, linkui nepriklausomybės ir laisvės; užtvirtinimas, kad tikrai derybų ir transakcijų dvasiai būtų leista spres-

ti didžiausias liamas mūsų ir didžiųjų žmonių tarjime. Tokie išrodo, ket keturi taik

Nežiūrin ir grumoje me taiką. nesame li grumojimi miršti, k daugelį kit da jis išėj riavę pas mes priva kėjimą ž Mūsų ava tik prasid eis po mū niame ir ge je. Su sa nuginkluo ir žioplum tikėjimą i Rytų ir V

Kadangi likonui bu tautinė St Taiką, leis savo pas žodžiais, k eūzų Revc sauliu kai tuvus: ku sybė bus i gybės pam ra iškilis a zonto.

Jis Jau

Kaip i premjeras chill lankė turėjo spa Tarp kitk pareiškim tencijos k "Nors n kas nors apykantoj sakė jis, skiriame kės gyven nėmis šia saulyje."

"Jei mu ti tarp gy nių, kurie biaurioj, sistemoj, mo žmoni muoti juo ką pasaky likti refor riam laiku Churchi frazėmis, glaudus, j riau gyve nių šalių, saulį su mis band kapitalizm

Jis laba kad jis ne daugiau u daug ban Bet vieto vienas ba giau kom Gerai, l vėje pradė galima ista ant vieno

ti didžiausias problema, iškeliamas mūsų amžiaus; didesnis ir didesnis dalyvavimas žmonių tarptautiniame judėjime. Tokie tai yra, kaip man išrodo, keturi tvirti punktai, keturi taikos pilioriai.

Nežiūrint visų skerspajū ir grumojimų, mes laimėsime taiką. Be abejonės, mes nesamė liuosi nuo didelių grumojimų, bet reikia neužmiršti, kad žmogus matė daugelį kitų nuo to laiko, kada jis išėjo iš urvo ir užkariavo pasaulį. Mes galime, mes privalome turėti pasitikėjimą žmogaus ateitimi. Mūsų avantiūra, mūsų epa tik prasideda, ir tie, kurie ateis po mūsų, gyvens didesniame ir geresniame pasaulyje. Su savo kantrybe, mes nuginkluosime neapykantą ir žioplumą ir įkursime pasitikėjimą ir draugystę tarp Rytų ir Vakarų žmonių.

Kadangi Francijos republikonui buvo suteikta Tarptautinė Stalino Dovana už Taiką, leiskite jam išreikšti savo pasitikėjimą ateitimi žodžiais, kuriuos metė Francūzų Revoliucija visam pasauliui kaip degančius žibintuvus: kuomet žmonių liuosybė bus išbudavota ant lygybės pamatų, brolybės ašurą iškilis ant žmonių horizonto.

Jis Jau Išbandė

Kaip žinia, Britanijos premjeras Sir Winston Churchill lankėsi Ottawoj, kur jis turėjo spaudos konferenciją. Tarp kitko, jis gana svarbų pareiškimą davė ir koegzistencijos klausimu.

"Nors mes nemanome, kad kas nors pralenkia mus neapykantoj komunizmo," pasakė jis, "tačiau mes neišskiriame galimybės, jog reikės gyventi su visokiais žmonių šimame nedorame pasaulyje."

"Jei mums reiktų pasirinkti tarp gyvenimo šalė žmonių, kurie egzistuoja piktoje, biauorioje, baisioje draugijos sistemoje, ir rasi sunaikinimo žmonių bandant reformuoti juos, tai galima daug ką pasakyti už leidimą pasilikti reformai vietoje nekuriam laikui".

Churchillas myli kalbėti frazėmis, bet trumpai suglaudus, jis pasakė, kad geriau gyventi šalė socialistinių šalių, negu sunaikinti pasaulį su hidrogeno bombomis bandant atstatyti jose kapitalizmą.

Jis labai teisingai pasakė, kad jis nekenčia komunizmo daugiau už kitus. Jis darė daug bandymų likviduoti jį. Bet vietoj likviduoti, kiekvienas bandymas davė daugiau komunizmo.

Gerai, kad jis nors senatvėje pradeda matyti, jog negalima ištempti visus žmones ant vieno korpalo.

Guatemalos komunistų lyderis Carlos Manuel Pellicer kalba į Guatemalos miesto žmones ragindamas juos ginti savo laisvę ir demokratiją nuo įsiveržėlių. Bet vyriausybė, kuri buvo dažoma raundonai, greitai kapituliavo.

Medžiaga Galvojimui

Rašo J. Yla

Aną dieną mačiau judi, kuriame vaizduojama Korėjos karo pradžia. Daugiausia man į akį krito orlaivių rolė. Žiūrėdamas į orlaivių atakas, galvojau, kokius didelius smūgius šiaurės Korėjos gynėjai ir žmonės aplamai pergyveno iš oro, kuomet šimtai orlaivių puolė be sustojimo, o tuo tarpu šiauriečiai neturėjo kuomi atsakyti į tas atakas, išskyrus kulkosvaidžius ir antiorlaivines kanuoles.

Bet šiauriečiai neišsigando. O kada kiniečiai atėjo talkon, amerikiečiai bėgo palus pasikėlė. Vėliau milijoninė amerikiečių ir kitų armija nebegalėjo išmušti jų iš pozicijų, kurias jie užėmė prie 38 lygiagretės. Amerikiečiai buvo priversti pasirašyti paliaubas.

Pastaruoju laiku mes skaitėm, kaip francūzų orlaiviai puolė indokiniečius Dien Bien Phu. Indokiniečiai neturėjo nei vieno orlaivio atsakymui francūzams. Bet francūzai buvo sumušti. Jie gavo tokį smūgį tenai, kad buvo priversti pagalvoti. Tas pralaimėjimas nemaža įtakos turi ir Genevoje, ir Paryžiuje, ir net Washingtone.

Tie du kieti faktai duoda medžiagos galvojimui. Iš jų galima matyti, kad liaudis pasiryžusi kovoti už savo teises, už savo laisvę ir nepriklausomybę. Ji neišsigasta baisiausių pabūklų.

Toliau reikia atsiminti, kad liaudiškos jėgos nuolat auga, stiprėja.

Tiems, kurie svajoja apie karą dėl sunaikinimo "komu-

nizmo", reiktų atkreipti atidą į šiuos faktus.

Dorothy Thompson, konservatyviškų laikraščių kolumnistė, komunistų nemylė, bet ji jokiū būdu negali sutikti su makartiškais "komunizmo naikintojais".

Iškritikavusi Atominės Energetikos Komisijos Personalo Saugumo Tarybos dvivedišką nuosprendį ryšium su Dr. Oppenheimeru, pastebi:

"Ši kolumna intelektualiai negali sutikti su esančiomis 'saugumo' pažiūromis. Mes sakome vėl, kad atominiai ginklai gali privesti prie visuotinos katastrofos ar laipsniško užgerinimo; kad ginkluotos intervencijos Indokinijoje baigsis visuotinu gaisru arba pralaimėjimu; ir kad karas, o ne komunistiniai samokslai yra pasaulinės revoliucijos veisėjas.

"Mes neduodam šių apapsvarstytų nuomonių lojalumo tarybai, ar net 'visuomenės opinijai'.

"Jų teisėju bus istorija." Tai labai svarbus pareiškimas. Visiems kietakakčiams, kurie dar gali galvoti, labai gera medžiaga. Iškeltas mintis giliai peržvelgus galima gauti daug pamokų.

Tarybų Sąjungos užsienio reikalų ministras Molotovas Genevoje tarp kitko pasakė:

"Kas gi neigs, kad Dien Bien Phu tvirtovė buvo ginama daugiausia ne francūzų jėgomis ir ne vietnamiečių jėgomis, o į ten surinktų įvairių užsieniečių jėgomis. Dien Bien Phu įgulos kariuomenėje didžiausią daugumą sudarė žmonės, neturin-

Kodėl Pavyko Piknikas

Pietinės Ontarijos lietuvių, se gyvenančių lietuvių vaivorybių vadovybėje ruoštas Liaudies Balso piknikas visais atžvilgiais pavyko. Jis buvo skaitlingas publika, gausus įvairiomis dovanomis, linksmas, įvairus ir suteikė Liaudies Balsui reikiamą paramą.

Apie pačią pikniko eigą LB reporteris gražiai aprašė praėjusios savaitės Liaudies Balse. Čia nors trumpai teks prisiminti kaip ėjo pikniko priruošimas ir kas rėmė ruošėjū užsimojimus, kad piknikas įvyktų toks koks įvyko.

LB pikniko ruošimas prasidėjo LLD 162 kuopos susirinkime, kur buvo išrinktas platus komitetas ir leistas veikimas. Per apie du mėnesius pikniko komitetas kas savaitę ar antrą rinkosi ir darė peržvalgas kaip eina pikniko priruošimas. Komiteto nariai įsipareigojo būti atsakomingsais už atskirus pikniko reikalus.

Iš praetis patyrimas rodo, kad svarbusis LB pikniko reikalas, tai populiarumo kontesto pravedimas. Į šį reikalą ir daugiausia dėmesio kreipta. Komiteto nariai S. Zostautas ir P. Gutasakas leidosi į pačią gilumą Pietinės Ontarijos — nuvyko į Windsorą. Ačiū windsoriečių ir jų gerų kaimynų detroitiečių puikiai kooperacijai ten buvo nominuota kandidatė į LB pikniko žvaigždes.

Vėliau draugai hamiltoniečiai be įpatingu raginimų pranešė, kad ir jie nominavę kandidatę. Toronte kontesto reikalą pradėjo ir daug darbavosi jo pravedime nuosirdžioji LB budavotoja E. Laurusevičienė. Ji nesirubė žiavo kontesto pravedimo reikalu vien Toronto ribose. Vieną savaitgali jį, jos vyras F. Laurusevičius ir A. Karpavičius leidosi į tabako augintojų sritis ir kelionėje padarė apie 500 mylių parsivežė LB bei jo pikniko paramai apie \$100. Jie grįžę iš kelionės didžiai vertino tabako augintojų ir tose srity-

tieji nieko bendro nei su Prancūzija, nei su Vietnamu. Ir šie žmonės, matote, gynė Vietnamo interesus, nors vietnamiečių tauta jų to neprasė."

Net Tėviškės Žiburiai štai ką rašo:

"Vokiečių žiniomis, Indokinijoje yra kritę jų legijonierių apie 25,000, o iš viso jų ten esą apie 120,000. Britų karin. žinovo Liddell Hart sūnus, prieš metus lankęs Indokiniją, tvirtina ten iš 100,000 svetimšalių radęs apie 80,000 vokiečių."

Matote, su kuo turi kariauti Vietnamo liaudis — svetimšaliais, daugiausia afrikiečiais ir vokiečiais.

šingumą ir nuosirdumą link Liaudies Balso. Kiti pikniko ruošėjai pasiekė Rochesterį, kur taipgi gavo gražios paramos laikraščiu ir piknikui. Net ir winnipegiečiai, draugams Pūrams ten lankantis, prisidėjo aukomis, remdami pikniko žvaigždes.

Pikniko paturtinimui buvo platinami bilietėliai. Bilietėlių platinime darbavosi keliasdešimts draugų ir draugių. Po didesnį kiekį jų išplatino E. Laurusevičienė, J. Grigaliūnas, A. Narusevičienė, M. Purienė, G. Šinkunienė, F. Kilikevičienė, hamiltoniečiai ir windsoriečiai.

LB pikniko pažiba — garbės stalas. Ir ko ten nebuvo. Pradedant įvairia paūkština ir baigiant įvairiausiomis daržovėmis ir skanėsiomis nieko ten netrūko. Garbės stalo priruošimas prasidėjo Toronto Lietuvių Moterų Klubo susirinkime, kur klubietės pasisakė už kolektyvų paaaukojimą Liaudies Balso piknikui garbės stalo. Prie klubiečių prisidėjo eilė moterų neklubiečių. Garbės stalo organizaciniame paruošime darbavosi E. Laurusevičienė ir A. Narusevičienė, o piknike jį paruošė ir aptarnavo R. Kuktorienė, E. Laurusevičienė ir A. Poškienė.

Garbės stalui visi produktai buvo LB rėmėjų moterų suaukoti. R. Kuktorienė ir F. Kilikevičienė paaukojo keptą paukštį; E. Račienė, G. Šinkunienė ir B. Janauskienė — didelį kumpį; Sasnauskienė — sūrį ir pyragą; Milerienė — daržovių; A. Rušėnienė, W. Masienė, Z. Jakavičienė, E. Laurusevičienė, A. Ylienė, A. Poškienė, A. Narusevičienė ir A. Pažėrienė iškepė ir paaukojo įvairių lietuviškų pyragų, pyragaičių, tortų ir kitokių skanėsių. Westonietės Kaminskienė ir Ukelienė paaukojo po \$2.00; Bulzgienė \$1.00. P. Bepirštis, iš Utopia, Ont., atsiuntė bičių medaus.

Pikniko publikos maitinimu rūpinosi S. Zostautas ir J. Grigaliūnas, o piknike maisto paruošimą ir patiekimą atliko M. Grigaliūnienė, S. Zostautienė, H. Sakalauskiene, I. Sakalauskas ir J. Valaitis. Skanių pyragų ir pyragaičių iškepė ir paaukojo M. Grigaliūnienė ir S. Zostautienė.

Planuotas piknike bingė žaidimas dėl nepaprastai smarkaus vėjo nebuvo įmanomas žaisti tiek kiek buvo užsimota. Šio žaidimo parėmimui buvo gauta gražiū dovanų. E. Laurusevičienė pridavė kelias dovanas nuo bingėnierių ir pati paaukojo gražū vertingą stiklinių setą ir surpraizė dežę. Laurusevičienė (Pabaiga ant 12 pusl.)

Iš Dipukų Spaudos

Tiesa Lenda į Akis, Bet...

J. Vildūnas rašo Tėviškės Žiburiuose:

"Kapitalistiniame pasaulyje eina nuolatine kova darbininkų su kapitalistais. Darbininkai nori išsikvoti geresnes darbo sąlygas ir geresnį atlyginimą. Kapitalistai gi stengiasi darbininką laikyti žemame gyvenimo lygyje, kad jis būtų kapitalistams palankus, kaip alkanas šunelis šeimininkui".

Tai labai teisingas pasakymas. Tikrai taip ir yra gyvenime.

Toliau jis rašo:

"Darbininkai, prie savo nedidelio atlyginimo, uždirba kapitalistams didelius pelnus, kurių dalelę norėtų gauti ir jie patys. Bet, kai darbininkai paprašo pakelti atlyginimą, kapitalistai pasta-to akis. To pasekoje dažnai

įvyksta streikai. Kad pasmerkti ir pažeminti darbininkų pastangas, kapitalistai paleidžia šūkį — komunistinis judėjimas. Kai kompanijos prezidentas per valandą gauna 85 dolerius, tai viskas tvarkoje, o kai darbininkai nori gauti keletą centų daugiau — komunistinis judėjimas".

Ir čia gryniasia tiesa. Šiandien kapitalistai šią taktiką vartoja labai plačiai. Ne tik prieš darbininkus, bet ir prieš kitus laisvesnių pažiūrų žmones. Džiugu, kad naujieji ateiviai jau tą pradeda pamatyti ir suprasti.

J. Vildūnas mato neteisybę ir karo reikaluose:

"Darbininkai taikos metu kovoja su kapitalistais, o karo metu tie patys darbininkai turi eiti į karo lauką ir kovoti už kapitalistų fabrikus, kasyklas ir kitą turta-

Galėtų kovoti patys kapitalistai, ypač tie, kurie tuos karus parengė. Deja, taip nėra."

Ir čia J. Vildūnas teisingai mato ir supranta dalyką.

Bet čia tik viena J. Vildūno medalio pusė. Jis mato darbininkų išnaudojimą visur, kaip taikos, taip ir karo metu, bet jis ne tik neranda išeities, o ir nuo ko pradėti. Faktinai, jis pačioj pradžioj užsidaro duris, kad jis negalėtų toliau eiti.

Savo to straipsnio pradžioje jis sako:

"Kapitalizmas ir komunizmas turi panašumo. Ir vienas ir kitas stengiasi išnaudoti darbininkus. Tik komunizmas darbininkų išnaudojime kur kas pralenkia kapitalizmą".

Vėliau jis vėl grįžta prie to:

"Tai daugiau tikty komunistinei sistemai, nes komunistai žmogų ir supranta, kaip tam tikros rūšies gyvuli."

Čia jau Vildūnas nebekalba sveiku protu, o iliuzijos ir neapykantos jausmų pagautas.

Jo pastarasis palyginimas — didžiausią nesąmonę. Jau vien tas, kad kapitalizmas daugiausia kovoja prieš komunistus, rodo, jog tarp kapitalizmo ir komunizmo nėra panašumo. Kam gi išnaudotojui taip jau bijoti kito išnaudotojo? Varnas varnui nekerta akies. Nematydamas esančio tarp kapitalizmo ir komunizmo skirtumo, Vildūnas negali realistiškai eiti prie gyvenimiškos tikrovės. Pasidavimas iliuzinei tezei, kad komunizmas reiškia darbininkų išnaudojimą, užkerta J. Vildūnui kelią matyti tiesą pilnumoj.

Apsisukęs jis vėl vanoja kapitalizmui kašlį ir vėl neriasi į tą pačią neapykantą komunizmui, kuris faktiškai yra vienintelė išeitis nuo pasiliosavimo iš po kapitalistinio išnaudojimo.

Jis sako:

"Reikia pasakyti, kad kapitalistai savo gobšumu patys ugdo komunizmą. Atseit, patys išsiaugina pabaisą ant savo galvos. Tą pabaisą jie spėjo išsiauginti tokią, kad ji užima pusę pasaulio. Darbininkų pastangos kovoje už būvį vadinamos komunistiniu judėjimu, o kai kapitalistai su vienuolika bilijonų ir daugiau rėmė komunistų centrą — Maskvą, tai to komunistinio judėjimo niekas nematė ir nemato. Niekas neskaitė ir neskaito komunistiniu judėjimu, kai kapitalistai pusę pasaulio su milijonais žmonių atidavė komunistams".

Išėina, komunistams reikia nei rūpintis, ji augina kapitalistai ir atiduoda jam visą pasaulį. Ar neatrodo tas truputį daugiau negu gryna nesąmonė? Tiesa, kapitaliz-

mo gobšumas suerzina darbininkus ir aplamai dirbančius bei pažangios minties žmones, bet tai nėra pagrindinė priežastis, kodėl pasaulyje auga komunizmas.

Jeigu J. Vildūnas nebūtų taip užsikrėtęs komunizmui neapykanta, kuri, tikimės, yra akla, fašistinės propagandos paseka, jis galėtų pastudijuoti giliau, surasti, kad Tarybų Sąjunga, Kinija ir kitos tarybinės ir liaudiškos šalys yra produktas tos pačios darbininkų kovos su kapitalistais už savo būvio pagerinimą.

J. Vildūnui, atrodo, tiesa veržiasi į akis, bet jis bando gintis nuo jos pats sau akis dumdamas.

O gal tai yra vien Vildūno toks "gudrus" propagandos vedimas už tą patį kapitalizmą, "patiešijant" skriaudžiamuosius?

Kas Kaip Remia Liudies Balsą

P. Gutauskas, Toronto, pridavė nuo B. Minoto \$1.00 aukų.

E. Laurusevičienė, Toronto, pridavė atnaujintų prenumeratų.

V. Kirvela, Detroit, per Bernot, pridavė atnaujintų prenumeratų.

J. Astylienė, Hamilton, gražiai pasidaravo prenumeratų atnaujinime ir pridavė nuo S. Wikio \$1.00 aukų.

Vienas rochesterietis pats užsiprenumeravo L. Balsą.

M. Bielinis ir L. Jurgelevičius, Ottawa, Ont., lankėsi LB raštinėje, atsinaujino prenumeratą ir paliko LB paramai \$5.00 aukų. Aukojo: M. Bielinis \$3.00 ir L. Jurgelevičius \$2.00.

A. Pipiras, Pittsburgh, atsinaujindamas prenumeratą paaukojo \$2.00 ir prisiuntė nuo J. Vaitonių \$2.00 aukų.

"Patys atsinaujindami prenumeratas, paaukojo:

J. Valentonis, Lac du Bonnet, Man., \$2.00;

O. Raskevich, Bellevue, Alta., \$2.00;

F. Žebrauskas, Weston, Ont., \$2.00;

B. Lukas, Toronto, Ont., \$2.00;

Ch. Balchunas, Richmond Hill, N. Y., \$1.50;

A. Pasilis, Sarona, Wis., \$1.50.

Visiems pasidaravusiems ir parėmusiems Liudies Balsą, širdingai ačiū.

Administracija

Palaikykite Tuos Biznierių, Kurie Skelbia LIAUDIES BALSĄ

NAMŲ DEKORAVIMO KONTRAKTORIUS

Otto Ramanauskas

2520 Hochelaga St. Montreal Tel.: FA. 6474

Maliavojam, popieruojam, išlyginam grindis ir dekoruojam naujus ir senus namus.

WINDSOR

Dry Cleaners & Dyers Co. Ltd.

Windsor yra viena iš vėliausių ir moderniškiausių Dry Cleaning šapų Montreale. Greitas patarnavimas.

20 metų Patyrimas Garantuoja Darbą

Savininkai:

A. Keršys, P. Petrulis, P. Keršulis, A. Greibus

1205 Church Ave. TRENMORE 6679

VERDUN, QUE.

Jei Jums Reikalingas Elektrinis Darbas, Sauskite

Virball Electric, Reg'd

Lietuvis Elektros Kontraktorius

Darbas Garantuotas — Greitas Patarnavimas

Visokios rūšies elektros įtaisymas, bei pataisymas

Laikau pardavimui visokius elektrinius reikmenis

Savininkas: Stasys Virbalas, Tel. DO. 3655

816 Jean Talon, W. Montreal

Dr. Roman Pniewski

Daugelį metų Praktikuojęs Didelėse Ligoninėse ir Klinikose Europoje ir Amerikoje

Specialistas Vidaus Ligų, Akušerijos ir Venerinių ligų

3537 PARK AVE. - Montreal - Tel. HA. 7623

Valandos: Nuo 3 iki 9 val. po pietų

Parduodam Namus

PAROPINAM UGNIES, VAGYSTES, AUTOMOBILIŲ, STIKLO ir t.t. APDRAUDĄ
PARDUODAM LAISNIUOTUS TAVERNUS, GROSERNES, MĖSINES, ICE CREAM PARDUOTUVES IR KITUS BIZNIUS

Naujus 2 Flatų Duplexus — Visi Moderniški

Naujus 4 Flatų Duplexus — Visi Moderniški

Taipgi

Turime Keletą 2, 4, 6 Flatų Namus,

Pastatytus 5-10 metų Atgal

Rašykite, telefonuokite arba atsilankykite asmeniškai

Mes esame properčių ekspertai

REED'S REAL ESTATE

4834 VERDUN AVE., VERDUN

Tel. YOrk 5540; sekmadieniais ir

vakarais po 8.30: TRenmore 1678

Mr. Russell O. Bennett, Manager

(Reed's Renting Service Reg'd)

Aną vakarą pas M. pasiteirauti tūlo "pa kad lietuv šeimynas būtų lietuvių nykimo.

Tik pas du buvo gėdė prastiau ir užs matyti, ke tokių didelė noromis tarpą. O t priežastis pas jį jau akimi pasicukraus, krautuvės

"Tas vyvo susikibipaklausiau ras išėjo.

"Ne tai ne", pram is. "Gėd žinti, kas padaro ju labai prast

"Matyti teri," saka "Neatro ji buvo ne aiškino d stebėjau, da kaisti i li eksplod

"Netekt rybės, jeig dyti," pra būti patri reikia dėl Čia visl aiškino. tautietis l

Gyvenimo Aktualijos

JURGIS PIPIRAS

Aną vakarą nutariau nueiti pas Manarapytkio dėdę pasiteirauti, kaip jis atsineša į tūlo "patrioto" pasiūlymą, kad lietuviai turėtų dideles šeimynas ir tokiu būdu išgelbėtų lietuvių tautą nuo sunykimo.

Tik pasisveikinus ir susėjus buvo galima matyti, kad dėdė prastai jaučiasi. Nemačiau ir užsiminti apie tai, bet matyti, kad negalima apeiti tokių didelių dalykų, jie nenoromis veržiasi į žmonių tarpą. O tam, kaip tyčia, ir priežastis atsirado. Atėjo pas jį jaunas vyras su juoda akimi pasiskolinti iš dėdienės cukraus, nes jie pritrūkę, o krautuvės jau uždarytos.

"Tas vyriokas matyti buvo susikibęs su kuomi nors?" paklausiau dėdę, kuomet vyras išėjo.

"Ne tai susikibęs, ne tai ne", pradėjo dėdė nenoromis. "Gėda tiesiog ir pripažinti, kas atsitiko. Kada boba padaro juodą akį vyrui, tai labai prastas reiškinys."

"Matyti turi smarkią moterį," sakau aš.

"Neatrodė, bet matyti, kad ji buvo netekusi kantrybės", aiškino dėdė nenoromis. Pastebėjau, kad dėdienė pradeda kaisti ir bile momentą gali eksploduoti. Taip ir įvyko.

"Netektumėt ir jūs kantrybės, jeigu jums reiktų gimdyti," pradėjo ji. "Gera jums būti patrijotais, kai jums reikia dėl to vargti."

Cia viskas pamažu ir išsiaiškino. Pasirodė, kad tas tautietis labai rimtai atkrei-

pė dėmę į pakeltą mintį veistis ir plėstis. Jis pasiūlė savo moterikei. Moterikė, be abejonės, pažiūrėjo į reikalą taip, kaip dėdienė. Be to, ji jau augina du. O šeima, tuo tarpu, gyvena iš apdraudos nuo nedarbo.

Žodis po žodžio, jie įsikarščiavo. Vyras ir išsitarė, kad ji visai užmiršusi tą pasiryžimą, su kuriuo ji pabėgusi iš Lietuvos. To ir užteko. Ji taip supykusi, kad pradėjus verkti. Vyras, žinoma, norėjo paglamonėti, o ji davusi alkūnę jam. Ir pataikyk, tiesiai į akį.

Vos spėjus išsiaiškinti juodą akį, įbėgo jauna mergaitė.

"Tetulyte, tetulyte," šokinėjo mergaitė, "ar tu žinai, kad aš pesinau škulėj?"

"Ką tu sakai?" klausia dė-

dienė.

"Aš pesinau, aš pesinau". Dėdė geriau suprato už dėdienę ir paaiškino jai, ką mergaitė turi mintyje ir pradėjo girti mergaitę.

"Labai gerai, kad pesinai", tarė dėdienė, "bet žiūrėk, kokio tavo suknelė išpurvinta".

"O, ta Olija įpušino mane į dičių", aiškinosi ji. "Bet aš ją pafiksisiu kitą sykį."

"Na, o ką veikia tavo mamytė?" klausia dėdienė.

"Ji kukina vakariene".

Aš sakau dėdei, kad čia gal kokio seno emigranto mergaitė.

"Kur tau, dūpuko. Matai, kaip kalba mūsų jaunoji karta."

To viso akyvaizdoje mes jau nebekalbėjome daugiau apie J. Vildūno idėją.

NEW YORK. — Atominiai mokslininkai mano, kad Tarybų Sąjungą padariusi didesni progresą su hidrogenu ir gali pagaminti geresnę H-bombą.

Pulkininkas Carlos Enrique Diaz, kuriam buvo pavesta sudaryti karinę vyriausybę ir ginti Guatemalą, bet jam neteko ilgai būti tose pareigose, jis buvo greitai nusudaryti karinę vyriausybę verstas kapituliacijos šalininku.

OLD COUNTRY MEAT MARKET

WHOLESALE & RETAIL

Dėl kasdieninio naudojimo, piknikams, baliams ar vestuvių pokyliams didelis pasirinkimas visokios šviežios ar rūkytos mėsos paruošiamos vietoje, taipgi dėl visokių kitų maisto produktų prašome kreiptis:

444 Queen St. W. EM. 4-4881

(A. ti Spadina)

Toronto

Laidotuvių Reikale Kreipkitės Pas

Bates & Dodds

FUNERAL SERVICE LIMITED

A. E. RAPER, Managing Director

931 QUEEN ST. W. — Toronto — Empire 3-0681

Lietuviška Valgykla

UNION CAFE

387 SHERMAN AVE. N. HAMILTON, ONT.

Šviežias Maistas. Geras Pasirinkimas Įvairių Lietuviškų Valgių. Turime Kambarių Apsistojimui.

Savininkas Ch. Pampalas

Telefonas: 46917

Pirkit Dabar! -- Taupykit Dolerius

Alyvos Degintuvai Žymiai Nupiginta Kaina

Speciali Nuolaida Skaitytojams ant žymiųjų Išdirbysčių Degintuvų

● Fairbanks-Morse		
● Fess	Pirmiau	Dabar
● Gilbarco	\$395	\$315
● Aero		
	ir	
● Terry	Pirmiau	Dabar
● Torridheat	\$365	\$300
● Chatco		

1. Visas įdėjimas su kontroliais ir viena 200 galionų alyvos tanka.
2. Garantija vieniems metams.
3. Alyvos kontraktas su Imperial Oil, Rogers, Fueloil Ltd., ir kitomis kompanijomis.
4. Mažas įmokėjimas ir 2 metai išsimokėjimui.

Taipgi

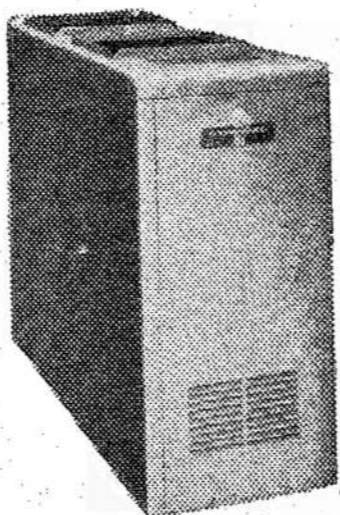
Nauji pečiai, oro reguliavimas, ir vandens šildymas

šaukit: ME. 2554

GARNEY & COMPANY

15 BARTON AVE.

TORONTO

Elora Flower Shop

396 College St. RA. 5459

RA. 4228

Specializuojamės Prirengime Gėlių Vestuvėms ir Kitiems Reikalams

Fo darbo valandų tel.: OR. 4175

Yorke Brothers

Funeral Chapel

Erdvi Kopyčia ir Jaukūs Kambariai

2357 Bloor St. W. LYndhurst 5241

TORONTO

1. ERENBURGAS

AUDRA

(Tąsa)

Jinai sukosi — iš miestų kalnus, iš kalnų į miestus. Mažyčio viešbučio šeimininkui ji pasakojo atvykusi aplankyti sergančios tetos, klausinėjo ūkininkų, kur čia gavus maistas bulvių, šnekėjosi su notaru apie tariamą jį paveldėjimą. Paskui ji kopdavo staciū siauru keliu — per žiemos speigą, per rugpiūčio kaitras, per lietu, priedavo vienišą viensėdį ar piemens trobelę ir, išdžiūvusi drabužius prie židinio ar išgėrusi stiklą vandens, eidavo toliau. Šitie pasikalbėjimai su nežinomais — su draugais, su priešais, su abejingaisiais, kartligiškas stočių sambrūždis, kalnų takai, adresai, planai, nupiešti papirosinio popieriaus sklypečiuose, apsimestinis linksnumas ar rūpestingai išmuktas rimtumai, nuolatinio pavojaus jūtimai atrodė jai natūralūs, tartum nebuvo ir negali būti nieko kito.

Ji retai teatsimindavo praėitį, nemąstydavo apie ateitį, stebėdavosi, kai kas nors iš draugų sakydavo: „Štai po pergalės...“ Jos dienos buvo kupinos smulkių rūpesčių, kaip apgauti policininką ir prasmukti pro eilinę užtvarą. O kai ji likdavo viena — laukdavo ryšininko kelyje ar stovėdavo vagono koridoriuje prie drumzlinio stiklo, ji galvodavo apie žmones, su kuriais ją suvedė darbas. Jie gyveno tuo pat, kuo ir ji — gabeno iš vietos į vietą ginklus, sprogdino traukinius, slapstėsi pogrindyje, klaidžiojo po rėtus, pernelęg perregimus miškus, spausdino atsišaukimus, degino sandėlius, šliauždavo su revolvieriais ar su rankine granata. Beveik kasdien ji sužinodavo, jog mirė žmogus, su kuriuo ji buvo susitikusi prieš savaitę ar prieš pusmetį; vieną žūdavo per susirėmimus, kitus pačiupdavo gestapininkai ar žandarai. Mado žinojo, ką jie veikė, bet nežinojo, kaip jie seniau gyveno, ko ilgėjęsi, ką mylėjo. Ji atsimindavo veidus, žodžius ir tas smulkmenas, kurios tegali įstrigti tik į moters atmintį — nosinę, prasarimą, fotografiją sienoje. Pagal šitas smulkmenas jinai stengėsi išsivaizduoti žmogaus gyvenimą. Ją palaiškė ryšio jausmas, švelnumas kitiems; ji niekuomet nebūdavo vieniša — kartu važiuodavo, kartu eidavo, žmonės, tartum atsitiktiniai, tartum valandėlei perskrodę jos gyvenimą ir likę giliai širdyje.

Dabar ji galvojo apie Morisą. Ji tebuvo mačiusi jį viso laiko tik du kartus. Apie jį kalbama, kad jis esąs „pa-

šėles“, o Mado pasirodė, kad jis esąs svajotojas. Juodu kalbėjo apie operaciją; jis pasižiūrėjo į langus, saulėlydžių nužertus, ir staiga tarė: „Kaip gaisras...“ Mado pastebėjo, kad jam apikaklėje nėra sagutės; jis pagavos žvilgsnį ir kažkodėl ėmė teisintis: „Nebuvo adatos“. Liusi pasakojo, kad prieš karą Morisas studijavęs meno istoriją. Jam arti penkių dešimtųjų metų. Kaip jis atlaiko? ...

Mado dirstelėjo į žmogų, sėdėjusį kampe — priešais storulį. Jis miegojo, šiek tiek prasižiojęs. Panašus į Liuką. Kur dabar Liukas? Žozetė sakėsi neturėjusi žinių nuo rugsėjo pradžios. Žozetė vos bekruta — Poliui mirus, jos nebegalima pažinti. Svarbiausia, nesustoti nė valandėlei. ... Kai aš ėjau naktį, buvo gera, pakanka tik ramiai pasėdėti — ir skverbiasi mintys... Baisiai sopa galvą... Koridoriuje kažkas uždainavo: „Nereikia dainuoti, viskas aišku ir be dainų!...“ Naktis prie Sakr-Ker. Sergiejus pasakojo apie savo motiną. Aš tuomet supratau, kad jis išvažiuos ir nepasims manęs... Kodėl taip šalta? Aš, rodos, pradėtu sirgti. Visai ne laiku... Traukinys ateina į Limožą ketvirtis dvyliktos. Dar trys valandos... Ten reikia prisigauti iki Liusi buto. Antrašą aš atsimenu. O ką, jeigu Liusi neužtiksiu? Kvailybės, susitarėm, jog aš pas ją pernakvosiu, o Morisą pamatysiu rytoj rytą žurdano skvere. Kodėl jie skiria pasimatymus skvere? Tai negera, ypač rytą, vakare galima suvaidinti įsimylėjusius... Bet kaip baisiai šalta!

Mado užsivertė apsiausto apikaklę. Ji pastebėjo, kad kaimynas visą laiką ją stebi. Tai buvo aukštas vyras apie keturių dešimčių metų amžiaus, mažais ūseliais ir svajinguo žvilgsniu. Pažįstamas veidas... Kur aš jį galėjau matyti? Ne, tiesiog jis panašus į kino aktorį, jie tokie visi, kai filmas baigiasi nelaimingai... Bet kodėl jis j mane žiūri? Gal būt, žymu, kad mane drugys krečia? Nuspręš, jog nervinuosi... Ji greitai sugalvojo: aš važiuoju pas pusseserę, ji gyvena Rasino gatvėje, turi skrybėlių dirbtuvę. Gal būt, tai šnipas? Nepanašu. Bet juk šnipų esti visokių... Persėsti negalima. Jeigu jis niekšas, gali pakviesti policiją — pamanyš, jog aš ką nors esu užmušusi... Pasisakyti, kad man gripas? Bijau, kad neįstengsiu kalbėti, aš iš tikrųjų sergu, painiojasi mintys... Gal būt, aš tiesiog jam pa-

tikau, jis ieško kelionės nuotykiu? Mes gyvename pogrindyje ir manome, jog visi yra tuo susirūpinę... O jiem vis viena, jie uždirba, bučiuojasi, serga gripu — šilta lova, arbata su romu, tyła... Galva plyšta... Pamėginsiu užmigti... Mado tvirtai suspaudė akių vokus, užsnūdo. Ją sulaiškė, klausinėja, o ji painiojasi... Ji pabudo dėl to, kad negalėjo pažinti pusseserės ir vokiečių juokėsi: „Kaip baisiai kvailai jūs viską sugalvojote...“ Jai pasidarė baisiai karšta; smilkinius ir burnos kerteles išpylė stambūs prakaito lašai.

— Jūs blogai jaučiatės? — kaimyno balsas buvo malonus.

Ji linkterėjo galvą.

— Aš turiu aspirino. Tuoj atnešiu stiklą vandens... Kai jinai išgėrė vaistų, jį saik paklausė:

— Ar jūs važiuojate į Parizį?

— Ne, į Limožą.

— Aš irgi. Mes vėlai nuvažiuosime. Traukinys vėluoja valandą. Jus kas pasitiks?

— Ne. Aš norėjau padaryti netikėtumą pusseserei.

— Jeigu jūs leisite, aš padėsiu nuėiti iki jūsų pusseserės namo... — Dėkui, bet aš nueisiu viena. Aš teturiu tikslai mažyti lagaminėlį — aš važiuoju tikslai savaitei...

Ji atsakinėjo meiliai, bet santūriai. O jai atrodė, kad ji esanti sumišusi, išsuduodanti. Po aspirino ją marino miegas. Užmigdama ji pajuto, kad kaimynas nenuleidžia nuo jos akių. Tikriausiai aš jam patinku — ji ramino pati save todėl, kad nebegalėjo begalvoti. Ji užmigo taip kietai, jog kaimynas vargais negalais ją teisbudino.

— Po dešimt minučių Limožas.

Jinai skubiai išsiėmė iš rankinuko veidrodėlį, susiūkavo, pasipudravo. Iš pradžių jai pasirodė kad ji pasveikusi, bet kai pakilo, kojos jai linko. Išėjusi iš vagono, ji vėl ėmė drebtėti. Lijo šaltas lietus. Reikia nueiti ligi Liusi... Ji nubėgo ilgą Teodor-Bak gatvę. Kai ji priėjo Sadi-Karno aikštę, apsidairė ir išvydo žmogų, su kuriuo ji vaizavo. Dabar aišku, kad tai šnipas... Užuot pasukusi į Granž-Garo gatvę, ji nubėgo į kairę. Ji bijojo atsigrįžti. Jai atrodė, kad kažin kas ją vejasi. Ji, drugio krečiama, galvojo: kas daryti? Pas Liusi negalima eiti, gal būt, tasai prikibo... Ji sustojo. Nieko nėra. Bet jis galėjo pasislėpti?... Lietus lyja, nieko nematyti... Ji perėjo dar keletą gatvių. Užpakalyje ėjo senelis su kepi. Tur būt, perdavė mane kitam... Gatvėje iki ryto aš nebeįstengsiu kalbėti, aš iš tikrųjų sergu, painiojasi mintys... Gal būt, aš tiesiog jam pa-

nesumetu — kas aš, iš kur atvykau... Duris atidarė miegūstas koridorininkas. Kol jinai įsirašinėjo atvykstančiųjų lapelyje, jis kasėsi žandą ir kažin ką murmėjo. Rodos, jitar... Daugiau kaip metus dirbu šią darbą, o niekuomet taip nėra buvę... Tai vis dėl to, jog karštis...

Koridorininkas nuvedė ją į mažytį, nešvarų kambarėlį. Aukšta lova su duknomis. Ant apmušalų sutraiškytos blakės, gabalėliai uždžiūvusių muilo putų. Mado beregint nusirengė ir atsigulė. Paklodė jai pasirodė esanti ledinė. Ji negalėjo sušilti po duknomis. Gretimajam kambarėje nakvojo porėlė, moteriškas balsas entuziastingai kartojo: „Niekšas“, vyriškas nepatenkintas gvergždė jai: „Na, vištele“. Neduoda užmigti... Gera būtų numigus nors valandą — tol, kol ateis... Ji pašoko, iškratė viską iš rankinuko — dokumentai, lūpų dažai, pinigai, pudrinė; ji žinojo, kad nieko kito ten nėra, bet vis dėlto patikrino. Apačioj paskambino, kažin kas kopja. Tur būt, manęs... Ne, sugirgždėjo durys... Dabar antra valanda, o jie mėgsta ateiti ketvirtą. Čia, tur būt, labai karšta, aš visa šlapia. Galva... Tartum plaktuku per pakaušį... Ji nusimetė duknas. Ir staiga pasijuto lengviau. Ji gulėjo aukštelininka, bijojo krustelėti. Jai padėjo ant galvos maišelį su ledu. Tai mama... Sergiejau, tu dabar supranti?... Aš tiesiog kvaila mergiotė, bet ne šlamėtas. Palauk, kodėl tu neleidai man pasakyti?... Gal būt, aš tavė dėl to myliu — niekuomet neleidai pasakyti, galvoji apie savo reikalą ir nieko, nieko nematai... Štai atlošė galvą, prisimerkė. Mielas! Velnio pasius? Seniai pasiuė... O vis dėlto susitikova...

Kai Mado pabudo, buvo aštunta valanda rytó. Ji jautėsi geriau, galvos skausmas pasidarė bukas, nuolatinis, bet mintys nebesipainiojo. Silpnumas... Tur būt, naktį smarkiai karščiau. Man pasirodė, kad to žmogaus esama šnipó, o jo tiesiog eita namo — juk nuo stoties iki centro tik viena gatvė... Greitai ėjo, nenorėjo perslapsti... Mado, apsirengę nesiskubindama — Morisas ateis dešimta valandą. Ji valandą slankiojo tušiomis gatvėmis, tikrino, ar kas nors neįseką paskui ją. Ne, visa tai pasivaideno... Bloga, kad vos besilaikau ant kojų, o Morisas tikriausiai pasakys, kad rytoj sugrįžčiau į būrį. Mado sustojo prie gėlių krautuvės. Duryš buvo atviros. Stora ūsuota prekiautoja srėbė viralą ir šildėsi pirštus į molinį dubenėlį. Tamsiame metaliniame asotyje stirksėjo nublukusios

žvaigždūnės, tamsiai mėlynos ir aptrauktos rūdžių. Ant grifelio lentelės, kur rašomas šventojo vardas, kad būtų žinia, kieno šiandien vardinės, kam nunešti puokštė, buvo užrašyta... „Visų mirusiųjų“. Šiandien vėlinių diena, tai gėlės kapinėms... Priėjo žmogus juodu apsiaustu, pačiupinėjo žvaigždūnes.

— Jūsų gėlės apvytusios.

— Dabar, gerbiamasis, imi ne tai, ko nori, o tai, ką randi.

Kažin kas tarė:

— Mirusiams tai nesudaro esminio skirtumo... Mado apsidairė, nieko nebuvo.

Dešimta valanda. Ji perėjo per visą skverą. Šlapi suoleliai ant rudo smėlio nedideliai klaneliai. Ponia su baltu minkštavilniu šunyčiu. Senelė, vaikezas. Moriso nėra. Ketvirtis vienuoliktos. Liusi sakė, kad jis labai punktualus. Dvidešimt penkios minutės... Palauksiu iki pusės, jeigu neateis, šešta valandą būsiu pas Liusi, jinai šeštą sugrįžta...

Mado nuėjo išėjimo link ir staiga pamatė draugą, kuris buvo su Liusi, kai juodvi skirstė laikraščius. Jis vaicinasį Žako, Liusi sakė, kad jis būryje esąs neseniai — nuo rugpiūčio pabaigos. Mado jis kažin kodėl nepatiko, ir jinai paskui priekaištavo sau: kaip ir tėvas — sprendžiu apie žmones pagal išorės įspūdį... Mado praėjo pro Žako: turėjo atvykti Morisas, gal būt, Žako čia atsitiktinai, o sveikintis gatvėje negalima. Žako pats priėjo prie jos...

— Sveika gyva, Frans.

— Sveikas gyvas, Žako. Ar tu turi reikalą? ... — Aš atėjau vietoj Moriso.

— O kur Morisas?

Žako neatsakė, pasitraukė į šalį. Mado nesusėpėjo atsipeikėti, kaip policininkai ją sugriebė, nuvedė į kalėjimo karietą.

Ją įvedė į šviesų kabinetą. Ant rašomojo stalo stovėjo fajanso piemenukai ir jaunos moters fotografija senoviškuose bronziniuose rėmuose. Majoras Krausgreilis buvo meilūs, ir jo veidas buvo patrauklus, žadinas simpatijos jausmą. Jis pasodino Mado į fotelį, paklausė, ar ji nerūkanti; kantriai, vos tepastebimai šypsodamasis, iš klausė ilgo jos pasakojimo — iš kur ir ko ji atvykusi: sakė „gerai, mes viską patikrinsim, pavakary jūs jau vaikščiosite po miestą“. Mado jaudino tik vienas dalykas: jinai vadinosi Antuaneta Lariu, o majoras atkakliai ją vadino „ponia Frans“. Nejaugi Žako bus ją išdavęs?... Jinai negalėjo pamąstyti, šypsojosi išsikeidusi ir nepasitikiėdama.

— Aš vis dėlto nesupran-

tu, kodėl jūs pone majoras

— Aš pat tu. Bet aš minti savo p mą, jo dėka kalbėti su ž

Staiga iš bario atskl bausis, j Majoras nu — Visuom do ramiai c

Jis lėtai suveriamas murinio sta sas. Vokieč jį per pilva rėkė:

— O-o!

Ir tu niekše Majoras

— Nagi, tės... Jūs bėtis su da

Mado ne akių nuo M sukruvintas gyvas... M ris.

— Atleisl ne jaunos Na, ir, apla maloni apfi

Mado dab Žako visus kaupė jėga: — Kodėl te? Aš gais

— Taip, malonu... K ponia Fran taikingą jū

— Aš da možo fajans — Puiku

Aš nupirka su Alpių bū, tai pa Žako mes

bloga, po k jų dienų jū liko tušti f

— Ar jū — Nežin paleisti... čia jums p tai labai n biau, kad j būtybė; no kinti jus, o programa, l

Nr. 1,19 tu, kodėl jūs pone majoras — Aš pat tu. Bet aš minti savo p mą, jo dėka kalbėti su ž Staiga iš bario atskl bausis, j Majoras nu — Visuom do ramiai c Jis lėtai suveriamas murinio sta sas. Vokieč jį per pilva rėkė: — O-o! Ir tu niekše Majoras — Nagi, tės... Jūs bėtis su da Mado ne akių nuo M sukruvintas gyvas... M ris. — Atleisl ne jaunos Na, ir, apla maloni apfi Mado dab Žako visus kaupė jėga: — Kodėl te? Aš gais — Taip, malonu... K ponia Fran taikingą jū — Aš da možo fajans — Puiku Aš nupirka su Alpių bū, tai pa Žako mes bloga, po k jų dienų jū liko tušti f — Ar jū — Nežin paleisti... čia jums p tai labai n biau, kad j būtybė; no kinti jus, o programa, l

Ches Dirbami Darbas 899 prie

tu, kodėl jūs mane sulaukėte, pone majore?

— Aš pats šito nesuprantu. Bet aš pasiryžęs palaiminti savo pavaldinių kvailumą, jo dėka aš turiu laimę kalbėti su žavia moterimi...

Staiga iš gretimojo kambario atsklido riksmas, toks baisus, jog Mado pašoko. Majoras nusišypsojo:

— Visuomet šitaip... Kliudite ramiai dirbti...

Jis lėtai pravėrė dideles duris. Ant marмурinio stalo gulėjo Morisas. Vokiečių kareivis pliekė jį per pilvą rimbū. Morisas rėkė:

— O-o!... Žako niekšas! Ir tu niekšas!... O!...

Majoras tarė:

— Nagi, Alfredai, liaukitės... Jūs kliudote man kalbėtis su dama.

Mado negalėjo atitraukti akių nuo Moriso. Jo veidas sukruvintas. Guli tartum negyvas... Majoras uždarė duris.

— Atleiskite, šitas reginys ne jaunos moters nervams. Na, ir, aplamai, pas mus nemaloni aplinka...

Mado dabar žinojo: galas! Žako visus išdavė... Ji sukauptė jėgas ir tarė:

— Kodėl jūs mane laiko, te? Aš gaištu laiką...

— Taip, tai visuomet nemalonu. Kuo jūs verčiatės, ponja Frans? Aš kalbu apie taikingą jūsų darbą...

— Aš darau piešinius Limožo fajanso fabrikui...

— Puiku. Tur būt, gėles? Aš nupirkau žmonai servizą su Alpių žibuoklėmis. Gal būt, tai pagal jūsų piešinį? Žako mes nepadarėm nieko blogo, po kokių dviejų ar trijų dienų jis bus laisvas, be liko tušti formalumai...

— Ar jūs mane paleisite? — Nežinau. Aš galiu jus paleisti... O galiu... Kaip čia jums pasakius?... Visa tai labai nemalonu, juo labiau, kad jūs be galo graži būtybė; norėčiau ne kankinti jus, o glamonėti... Štai programa, kurią aš jums siū-

lau. Iš pradžių jūs man atliksite išpažintį — teroristų sąrašas, antrašai, ką jūs esate veikusi ir kitos smulkmenos. Paskui mudu atsigulam, aš jus užkloju mezginių apklotu ir atleidžiu jums visas nuodėmes. Paskui laisvė ir Alpių žibuoklės... Iš tiesų, tai kur kas maloniau, negu gretimasis kambarys, nors Alfredas jį vadina "cukraine".

Jis priėjo prie Mado, meliliai papplekšojo ją per veidą ir tučiuojau atitraukė ranką. Mado jam įkando pirštą.

— Gyvatė!... Alfredai, pamokyk ją.

Išvydęs vokiečių leitenantą, Chose sugriebė automatą. Visi ėmė juoktis:

— Argi tu nematai, kad čia Miki?

Dar efektingiau atrodė Čekas — pilkas gabardino apsiaustas, fetrinė skrybėlė, milžiniškas kiaulės odos portfelis. Keturi partizanai apsilviko vokiečių kareivių uniforma. Čekas puikiai kalbėjo vokiškai; su juo eis Miki ir persirengę partizanai. Dede su kulkosvaidininkais liks prie vartų: jeigu sargyba suspės iškviesti vokiečius iš miesto, jie paleis ugnį. Voronovas, Šarlo ir Chose pamėgins pašalinti sargybinių iš sargybos bokšto.

Kai visi susirinko, Dede tarė:

— Iki kalėjimo šimtas dvidešimt kilometrų. Mes turime iki trečios valandos nakties viską baigti. Jeigu pasivėluosim, rytoj juos sušaudys...

Tai buvo pašėlęs važiavimas — tamsią lietingą naktį vingiuotais keliais. Šoferiai skubėjo. Rytoj tuos sušaudys!... Aplenkdami sargybas, jie važiavo šunkeliais. Visi gožiai žiūrėjo į tamsą, plonų lietaus bruoželių sukaptą.

Čekas pasibeldė į vartus.

— Atidarykit!

— Kas čionai?

— Gestapo. Mes atvažia-

vom nuteistųjų...

Sargyba buvo prancūzų. Du gestapininkai viską tvarkydavo, dabar juodu ramiai miegojo ant aptrauktos vaškuotės sofas viršinio kabinete. Sargybinis neatidarė durų: įsakymas nieko neįleisti. Čekas šūkavo:

— Avigalviai, aš jus visus išgabensiu į Vokietiją!...

Sargybinis dar sykį pasižiūrėjo pro langelį: gestapo... Šitas su portfelium jau yra lankšis. Veinias juos griebtų: vienas duoda įsakymą, antras atšaukia, o mes turime atsisteisti; šitoks supyks ir kaip bematant pasiųs į darbus... Čekas baldė į vartus, keikė. Ir sargybinis atsidusęs atidarė šonines duris.

Į kiemą išbėgo triukšmo pažadinti gestapininkai. Vienas jų sušuko:

— Ugnis!

Sutarškėjo kulkosvaidis, abu vokiečiai sudribo beveik vienu metu: Voronovas suskubo pritrenkti sargybinių bokšte. Dabar kiemas buvo jo kulkosvaidžio apšaudomas. Kalėjimo sargą, kuris sumanė priešintis, ištiko gestapininkų likimas.

— Atidaryk kameras, — įsakė Miki.

Mirtininkai nusprendė, kad tai esama vokiečių. Vedama sušaudyti... Niekas nepatikėjo Miki, kuris rėkė: "Juk mes iš maki..."

— Draugai, mirsime garbingai!...

Jie uždainavo "Marselietę". Tuomet Miki pavadino juos "avigalvių kolekcija", "dešromis", "žasimis" ir daugeliu kitų, dar vaizdingesnių epitetų; juo smarkiau jisai keikėsi, juo linksmesni darėsi mirtininkai: šitaip keikti tegali tiktai saviškis. Staiga vienas iš mirtininkų puolė prie Miki:

— Rene!...

Miki jį apsikabino, paskui tarė:

— Pirmiausia, aš ne Rene, o Miki, antra, prakalbos ir gėlių įteikimai atidedami vakarui. Dabar žvaliau! Sunkvežimiai apačioje, vietos, beje, nenumuotos.

Vienos vienutės negalėjo atidaryti. Kalėjimo sargas dievagojos:

— Raktas nulaužtas.

— Raktas — niekai, — tarė Miki. — Štai aš tau galvą sulaužysiu, tai bus blogiau. Kalėjimo sargas pašniokštavo ir atidarė duris. Ant grindų gulėjo Morisas, jis nebegalėjo pakrutėti; jį išnešė ant rankų.

Budinamajame Mado pamatė Žako.

— Ką tu čia veikei?

Jis atsakė, nežiūrėdamas į Mado:

— Mane turėjo rytą išleisti. Vokiečiai pasakė, kad aš laukčiau čia.

Mado suieškojo Dede; jai tekdavo su juo susitikti, kai

jisai buvo "Gabriel Peri" būryje.

— Dede, čia yra išdavikas, jis išdavė Morisą.

Dede atsakė:

— Paimsim ir išdaviką.

Jie išvadavo dvidešimt septynis kalinius; beveik visi turėjo būti sušaudyti ateinantį rytą. Šarlo atrado savo brolių. Miki negalėjo nurimti: "Ne, tik tu pagalvok — staiga matau — Pjeras, o mudu su juo dirbome viename ceche..."

Sunkvežimiai nurūko aukštyn į kalną. Prašvito. Aplinkui miškas, nuogas ir šlapias. Dede sustabdė mašiną. Jis tarė Žako:

— Šlykštu eikvoti kulka išdavikui, bet mes ne šunsnukiai, mes partizanai. Laikyk papirosą. Gali surūkyti. Viskas.

Jis nušovė Žako. Jie važiavo toliau. Štai ir maki!...

Nėra mašinos, kuria važiavo Chose, Šarlo ir Lokys. Susėdimą prižiūrėjo Miki. Dede rėkė:

— Kaipgi tu juos palikai?

— Lokys pasakė: "Važiuk, mes pasivysim..." O juk pats supranti, jeigu sako Lokys...

— Kas šitas Lokys? — klausia Mado.

— Argi tu jo nesi mačiusi? Aukštas... Tai rusų karininkas, ne baltasis — tikrasis, iš ten. Jis paspruko iš rudos kasyklų.

Visi pasakoja apie Lokį. Tiktai Dede sėdi apsiniaukęs: kas bus atsitikę Lokiumi?...

Kol Miki ėjo per kameras, vienas iš kalėjimo prižiūrėtojų papasakojo Šarlo apie vietos papročius: "Biauriausias už visus esesininkas... Jis gyvena čia pat, pusė kilometro nuo kalėjimo, jam namelį paskyrė. Jis atvažinėja pavakary, pradeda tardyti. Jį vokiečiai vadina "pirmuoju meisteriu". Pakaria už kojų..." Voronovas pasiūlė: "O jeigu užvažiavus pas ši-

tą meisterį?..." Šarlo ir Chose sutiko.

Viskas įvyko sklandžiai: esesininkas net nesuskubo sugriebti revolverio. Voronovas išėmė iš spintos bylas, pasiėmė su savim. Kai jie iš ten išvažiavo, dar tebebuvo tamsu. Jie susidūrė su žandais. Šoferis smarkiai paleido mašiną, mažytis "sitrojenas" mėtė pėdas kaip zuikis. Ištrūko...

Merginos pasistengė, pagamino puikius pietus: kaip tik vakarykščiai Ivas, kurį vadino "vyriausiuoju intendantu", buvo parvilkęs keturis avinus ir statinę vyno. Gėrė, dainavo, mylavosi. Pjeras, senas Miki bičiulis, šimtą kartų kalbėjo...

— Tai bent istorija, kad mes buvom įsitikinę, jog mus rytą sušaudys... O dabar sėdžiu su vyrukais ir geriu vyną...

Morisas gulėjo palapinėje. Jis paklausė: "Kur Žako?" — "Su juo susidūrėta", atsakė Dede. Morisas tarė: "Tai gerai. Mat, aš kankinausi, kad jis paspruks..."

Mado galų gale išvydo Lokį. Milžinas, o jo akys vaiko... Ji pasitikėdama tarė:

— Aš turėjau rusų bičiulį. Seniai. Kitame gyvenime.

Stengėsi atsiminti visus rusiškus žodžius, kokius tik ji buvo žinojusi. Ir staiga liūdnai nusišypsojo:

— Velniop pasiūš...

Voronovas nusijuokė:

— Kam tu šitai išmokai? — Taip jūsuose buria.

— Blogai tau būrė... — Jis bičiuliškai ją apkabino.

— Prie širdies priglaus — va čia tai rusiška... Rytoj didelė mūsų šventė — Revoliucijos sukaktuvės...

Dede atsistojo:

— Išgerkim už rusus. Tik-tai, Loky, tu ne taip pasakei: tai yra mūsų šventė...

Voronovas galvojo apie didelį mūšį: netrukus paims Kijevą.

(Bus daugiau)

ATLANTIC CITY BEDDING & UPHOLSTERING COMPANY
 Chesterfields, Studio Couches & Mattresses
 Dirbami Pagal Užsakymą, Apdengiami ir Taisomi
 Darbas Garantuotas — Aproxavimas Nemokamas
899 Bloor St. W. Lombard 1438
 prie Ossington Toronto
 Sav. John Kamichaitis

TAYLOR'S REGENT SERVICE STATION
 College and Lansdowne Kampus
Telefonas: OL 1977
 (Dabrovolskių Žentas)

Mes Dabar Parduodam

Geriausios Rūšies Futras, Žakietus, Skraistes ir Kalnierių

- Siuвам Pagal Mierą,
- Parduodam Gatavus,
- Taisom, Perdirbam,
- Pakeičiam Fasoną

Darbas Garantuotas

PRINCESS FASHION FURS
506 Queen St. West
 Telefonas: Empire 3-8884
 ir
750 Yonge St.
 Telefonas Walnut 1-8971

Amerika Prisibijo, Kad Jos Blokas Byra

WASHINGTON. — Jungtinių Valstijų diplomatai esą labai susirūpinę, kad antikomunistinis vakarinių jėgų blokas pradėjo byrėti. Jie nenorėtų vilties išgelbėti jį.

To akyvaizdoje, amerikiečiai nori persiorientuoti link Vokietijos. Jie pradeda žiūrėti į Vakarų Vokietiją kaip atsparos tašką Europoje.

Kol dar buvę galima susitarti su britais, buvę pusė bėdos, bet Churchillas ir Eisenhoweras negalėję susitarti dėl Kinijos. Churchillas nesutikęs pakeisti nusistatymą priimti Kiniją į Jungtines Tautas ir plėsti prekybą su ja.

TIK DABAR PIRKS MĖSĄ BE KORTELIŲ

LONDON. — Britanija galutinai panaikino maisto korteles. Tiesa, pastaruoju laiku tur būt tik mėsa buvo parduodama tik su kuponais.

Britanija tur būt ilgiausiai laikės maisto kortelių. Pradžioje 14 ir pusė metų, kol buvo visai pašalintos.

Kviečia Pas Save Francijos Premjerą

WASHINGTON. — Prezidentas Eisenhoweras, kurs neseniai buvo pasikvietęs Churchillą ir Edeną, dabar užkvietė atvykti į Washingtoną Francijos premjerą Mendes-France. Jis noris susitvarkyti santykius tarp Francijos ir Amerikos.

Abejojama, tačiau, kad Mendes-France galės atvykti pirmą, negu jis susitvarkys su Indokinija. Jei jis nesutvarkys, greičiausiai jis negalės ilgai būti premjeru. Jis pats sakė, kad rezignuos po mėnesio, jei nesudarys taikos su Vietnamu.

Amerikiečiai susirūpinę Francijos - Kinijos derybomis ir jų santykiais, apie ką francūzai mažai pasakoja amerikiečiams.

ATIDARĖ NAUJĄ MAISTO MARKETĄ

TORONTO. — Toronto priemiestyje Etobicoke atidarytas naujas ūkio produktų marketas (turgus), kur perkeltas visas St. Lawrence marketo biznesas.

Marketas tikrai moderniškas, kainavęs \$4,000,000.

Nemato Padidėjimą Nedarbo Amerikoje

WASHINGTON. — Jungtinių Valstijų planavimo asociacijos ekspertai teigia, kad 1955 metais nedarbas Jungtinėse Valstijose bus daug didesnis, negu šiemet, kurs buvo pasiekęs 3,505,000 pavasarį.

Jeigu Jungtinių Valstijų ekonomija vystysis taip, kaip yra spėjama, tai ateinančių pavasarį bedarbių skaičius Jungtinėse Valstijose sieks virš 6,000,000.

Jeigu ekonomija pakryptų blogojon pusėn, tai bedarbių skaičius būtų dar didesnis.

Kongresmanai Grasina Sulaikyti Dolerinę Paramą Anglijai

WASHINGTON. — Vadovaujantis demokratų kongresmanas John McCormack piktai smerkė Anglijos valdžią, kad jinai siūlė daryti nekariavimo sutartį su Kinijos Liaudies Respublika taikai išlaikyti Azijoje. McCormack apšaukė tą pasiūlymą "niekšišku". Kaip jis, tai ptūli kiti kongresmanai grumojo sustabdyti dolerinę paramą Anglijai.

Svarstant sumanymą, paskirti Amerikos talkininkams \$3,470,000,000 per metus, kongresmanai šauksmais nutarė neduoti Francijai ir Ita-

lijai jokios piniginės nei kariniais ginklais paramos, kol Francija ir Italija užgirs karinį Amerikos planą.

Tas planas reikalauja sujungti francūzų ir italų kariuomenę su Vakarų Vokietijos armija į vieną tarptautinę armiją prieš Tarybų Sąjungą.

Kitas Kongreso Atstovų Rūmų nutarimas uždraudžia finansiniai remti tokias Azijos šalis, kurios darys nepuolimo sutartį su Kinijos Liaudies Respublika.

MASKVA. — Lenino ir Stalino lavonai bus perkelti iš mauzolėjaus Raudonojoj aikštėj ir padėti pantėone, kurs bus pabudavotas užmiestyje, apie 2 mylias nuo naujojo universiteto.

Naujoj vietoj bus padėti ir pelenai kitų revoliucinių kovotojų, kurių tarpe yra ir amerikiečio John Reed pelenai. Viso apie 5,000.

KODEL PAVYKO PIKNIKAS

(Atkelta nuo 7 pusl.)
čienė, vestonietė, paauciojo gražų puoduką-spatkutį setą ir rankdarbių; A. Narusevičienė — china cukraus-pieno setą; A. Juozaitis — rankdarbi peleninę; P. Morkaitis — dvi poras vyriškų nilon pančiakų; Kubilienė, hamiltonietė, — basketą a-gurkų. Taipgi buvo gauta keletas dovanų prieš pikniką, kas jau buvo minėta Liaudies Balse.

Kaip pikniko priruošime,

taip ir pačiame piknike ryžtingai darbuosimi keliasdešimts draugų ir draugių. Visų išvardinti neįmanoma, ypatingai tuos draugus ir drauges, kurie tiek daug darbuosimi ir taip gausiai rėmė puikiai praręstą pikniko žvaigždės kontestą. Eilė draugų suteikė piknikui reikiamą patarnavimą su savo automobiliais bei trokais nē išlaidų neimdami.

Nuoširdūs LB rėmėjai A. Galinaitis ir A. Kavaliauskas negalėję dalyvauti piknike, paauciojo po \$5.00.

Šis Liaudies Balso piknikas su savo ekonominė parama dėl Liaudies Balso pralenkė visus pastaruosius 22 metus ruoštus dėl laikraščio parengimus. Už tą didžiai dėkingi pikniko ruošėjai visiems rėmėjams ir taip nuoširdžiai darbuosimi pačiame piknike. Pats laikraštis dar kartą gavo jam labai reikiamą paramą ir padrasinimą grumtis su sunkumais.

Širdingai ačiū už tą visiems Liaudies Balso draugams ir draugėms.

K. K.

Padėka

Pavelykite mums išreikšti širdingą padėką visoms moterims ir mergaitėms, kurios dalyvavo ar prisidėjo prie gausių ir gražių dovanų mums. Ypatingai tariame širdingą ačiū ruošėjoms, kurių pastangomis buvo prikiesta tiek daug moterų į mūsų šiaur partiją.

Jūsų visų nuoširdumą neuzmiršime niekadoms.

Ruth Mikšytė
Tony Valentinas

Petro Bepirščio Bičių

Šviežias Medus

Galima gauti pasipirkti Toronte:

A. A. Kuktų krautuvėje, 847 College St.

ir

Lietuvių Salėje, 160 Claremont St.

arba P. Bepirsty Bityne:

R. R. 2, Utopia, Ont.

Lietuvis Plumberis

(J. Lisauskas)

Įrengiam Aliejinį Apšildymą

Atliekam Kitus Plumberio Darbus

Darbas Garantuotas — Priinama Kaina

148 WESTMINSTER AVE. Tel. LA. 5191
TORONTO

Belsize Tailors

Lietuvio Siuvėjo J. Račio

Vyriškų ir Moteriškų Rūbų Siuvykla

Taipgi atliekame ir Rūbų Taisymo Darbą

Reikalui esant prašome kreiptis:

2011 Yonge St. - Toronto - HU. 9-9526

Advokatas - Notaras

WILLIAM PALAMAR

Hamilton Trust Bldg., Suite 109

57 QUEEN ST. W.

TORONTO

Office EM. 8-8584 - Telefonas - Res. EM. 6-1743

B. W. Miller & Company

Didžiausia Gėlių Parduotuvė

Gėlės dėl visų įvykių — vestuvių, parengimų, laidotuvių ir t. t.

1961 Dufferin St.

OL. 1101

Toronto

J. LUNSKY

AKIŲ SPECIALISTAS

Egzaminuoja akis, ištiria akių nervus, nuo kurių pa-eina nervuotumas ir galvos skaudėjimas. Pritaiko akinius.

470 College W., Toronto
Telefonas: RA. 3924

M. W. Kellermann

ADVOKATAS

6 Adelaide St. East

Ofiso telef. EM. 6-9591

Rezidenc. — MO. 1232

Toronto

Frank Bochulis

Lietuvis Laikrodininkas

Taisau ir naujus parduodu laikrodžius, žiedus ir t.t.

Darbas ir Prekės Garantuota

Atdara kasdien nuo 9 v. ryto iki 7 v. vakaro

272½ Queen St. W. Toronto

Visokių Pieno Produktų Krautuvė

Modern Dairy

847 COLLEGE ST.

TORONTO

Telef.: LO. 1429

Taipgi didelis pasirinkimas visokių sausainių, maisto produktų.

Savininkai: A. A. Kuktai